

378.00711

6 24711

5.3

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ปริญดาณิพนธ์

ของ

จันทบุรี วิชัยชิตะ

14 ส.ค. 2537

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

มีนาคม 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

187735

คณะกรรมการควบคุม และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(ผศ.อุดม พิมพา)

..... กรรมการ

(ผศ. ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผศ.อุดม พิมพา)

..... กรรมการ

(ผศ. ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ สุทธิ พานิชเจริญนาม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...19... เดือน...มิถุนายน..... พ.ศ. 2536

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อุดม พิมพ์า ผศ.ดร. สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ที่กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจอย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็น
อย่างสูง นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ สุทธิ พานิชเจริญนาม ที่ได้เป็นกรรมการ
สอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ และให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ นี้เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและให้กำลังใจแก่ลูกศิษย์ด้วยดี
เสมอมา

ขอขอบพระคุณท่าน ผศ.ดร.วิรัช วรรณรัตน์ ดร.จรวัยพร ธรณินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ผาณิต บิลมาศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ อาจารย์ สุทธิ พานิชเจริญนาม และ
อาจารย์ วรชาติ ชลาศัย ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและเต็มใจให้คำปรึกษาเป็น
อย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาทุกท่านของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ได้ให้โอกาสในการศึกษาต่อและเป็นกำลังใจด้วยดี
เสมอมา

ขอขอบคุณอาจารย์โสทิศ ภาโนมัย อาจารย์ลัดดาวัลย์ ภาณุรัตน์ อาจารย์ไพรัช หิมเวช
อาจารย์วิจิต อัมอาร์มย์ และเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
และให้ข้อเสนอแนะในการทำปริญญานิพนธ์

ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกพระคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกคนที่กรุณาช่วยสนับสนุนให้กำลังใจ
และให้ความช่วยเหลือโดยตลอดเป็นอย่างดี

จันทบุรี วิชัยชิตะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	7
การวิจัยในประเทศไทย.....	7
การวิจัยในต่างประเทศ.....	16
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	20
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	21
วิธีการดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	25
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	25

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	27
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	58
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า.....	58
วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สรุปผลการค้นคว้า.....	60
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	100
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	130

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	รายชื่อมหาวิทยาลัย วิทยาลัย จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง.....	21
2	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เป็นรายด้าน.....	32
3	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน.....	33
4	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา.....	35
5	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	37
6	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	39

7	คะแนนเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา	
	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	41
8	คะแนนเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา	
	ด้านบุคลากร.....	43
9	คะแนนเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา	
	เป็นรายด้าน.....	45
10	คะแนนเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา	
	ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน.....	46
11	คะแนนเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา	
	ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา.....	48
12	คะแนนเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา	
	ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	50

13	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา	
	ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	52
14	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา	
	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	54
15	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหา	
	การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา	
	ด้านบุคลากร.....	56

คำนำ

ในปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานครหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาลัยคริสเตียน วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ วิทยาลัยหัวเฉียว ได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา และมีความสำคัญไม่น้อยกว่าการศึกษาแขนงอื่น ทั้งนี้เพราะการที่จะให้นักเรียนนักศึกษาที่มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจนั้น วิชาพลศึกษาได้เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องในการช่วยพัฒนาทางด้านนี้เป็นอย่างมาก

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการพลศึกษาไว้ดังนี้ บูดสม มาร์ติน (2520 : 1) ได้กล่าวถึงการพลศึกษาว่า การพลศึกษาและการกีฬาในโรงเรียนนั้นเป็นของจำเป็นที่โรงเรียนต้องจัดให้การเรียนการสอนขึ้นอย่างเท่าเทียมกับการเรียนการสอนวิชาการด้านอื่น ๆ เพราะสิ่งทั้งหลายที่ได้เรียนรู้ไปนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของเขา ดังนั้นทุกคนที่จะต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาและการพัฒนาของเด็กในโรงเรียน จะต้องยอมรับและเข้าใจเสียแต่แรกว่า การพลศึกษาและการกีฬานั้น เป็นหน้าที่ที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติและพึงนำเอาประสบการณ์นี้ไปใช้ตลอดชีวิตของตนเอง วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการศึกษายิ่งยิ่ง ได้บรรจุในหลักสูตรการศึกษาเป็นทั้งวิชาเลือกและวิชาบังคับในสถาบันอุดมศึกษาหลายสถาบัน ดังนั้นการเรียนการสอนพลศึกษาจึงจัดเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะการสอนแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพและคุณภาพของครูพลศึกษา นอกจากนี้ได้มีนักการศึกษาและนักพลศึกษาได้เห็นความสำคัญของการสอนพลศึกษา และได้สนับสนุนความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาดังนี้ บุชเชอร์ (Bucher. 1955 : 88) ได้กล่าวถึงการสอนพลศึกษาไว้ว่าการสอนพลศึกษาที่จะให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนพลศึกษา จะต้องมีความรู้ทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

มอร์แกน (Morgan. 1950 : 18) ได้กล่าวว่า ครูสอนแต่ละวิชาย่อมมีหลัก วิธีการสอน การวัดผลและประเมินผลแตกต่างกัน โดยเฉพาะวิชาพลศึกษา ต้องใช้เทคนิคการสอน การวัดผล และความสามารถของผู้สอน ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนากายไปในทางที่ดีและถูกต้อง นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 25) ได้กล่าวเกี่ยวกับการพลศึกษาไว้ว่า การสอนพลศึกษาจะได้ผลดีนั้น นอกจากจะมีเวลาเพียงพอและครูมีความสามารถในการสอนดีแล้ว ก็ต้องมีสถานที่ อุปกรณ์การสอนเพียงพออีกด้วย พงศ์ เกิดแก้ว (2520 : 16 : 18) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งรักษาไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีให้คงอยู่ตลอดไป
2. เพื่อให้มีทักษะในกิจกรรมทางด้านพลศึกษา และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป
3. เพื่อให้มีความรู้และเข้าใจด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า รู้คุณค่าวิชาพลศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมด้านต่าง ๆ ประวัติความเป็นมาของกีฬา กฎ กติกา วิธีเล่น มารยาท หลักความปลอดภัย
4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัว ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมพลศึกษาช่วยส่งเสริมได้ แม้จะในระยะสั้นก็ตาม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษาทุกระดับอันเป็นผลต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพโดยตรง ในการพัฒนาคนนั้นนานาประเทศที่เจริญแล้วต่างเห็นพ้องต้องกันว่า ประชากรควรได้รับการส่งเสริมให้มีคุณภาพสำคัญ 2 ประการ คือ สุขภาพ และมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ สำหรับคุณภาพประการแรกถือว่าเป็นความต้องการรากฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้การส่งเสริมคุณภาพประการหลังสัมฤทธิ์ผลได้โดยสะดวก ด้วยเหตุนี้เองพลศึกษายังได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตของบุคคล (กอง วิสุทธารมณ. 2513 : 1)

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ๆ มุ่งที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางกาย ทักษะ กลไกความรู้ และทัศนคติแก่ผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถมีประสิทธิภาพในการทำงาน โดยจะศึกษาทั้งในภาคปฏิบัติและทฤษฎีควบคู่กันไป จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนดังกล่าวนี้สอดคล้องกับคุณค่า และความสำคัญที่มีผลประโยชน์ต่อการศึกษาดังได้

กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นอย่างดี ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงจำเป็นต้องพยายามจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมน่าสนใจ และทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่งยังมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เช่น ขาดสถานที่ ขาดบุคลากร และการให้การสนับสนุนแตกต่างกัน จึงทำให้การสอนพลศึกษาไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากการเรียนวิชาพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการศึกษาหาความรู้ในสาขาอื่น ๆ ได้ ดังนั้นการที่ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นวิชาที่จัดให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนนี้จะเป็นการช่วยให้ทราบถึงปัญหา แนวความคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ความเหมาะสมของเนื้อหา วิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนวิธีวัดและประเมินผล ปัญหาและข้อเสนอต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนา หรือหาวิธีการที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในฐานะที่ผู้วิจัย เป็นผู้สอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่ง และเคยสอนวิชาพลศึกษามานานพอสมควร เห็นว่าการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น นักศึกษายังมีปัญหาด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาอยู่อีกมากพอ ทั้งทางด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นต้น จึงทำให้สนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 7 แห่งในกรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้แนวทางและความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้รับไปใช้ในประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร และปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป และประกอบกับยังไม่มีนักวิจัยท่านใดทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจเป็นพิเศษ

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

เพื่อทราบถึงปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนกรุงเทพมหานคร ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
2. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
3. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดประเมินผล
6. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดบุคลากรผู้สอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันเอกชน
3. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงพัฒนาหลักสูตรต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความเป็นจริง และให้ความร่วมมือในการวิจัยด้วยดี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
 - 1.2 ด้านเนื้อหาวิชา
 - 1.3 ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

- 1.4 ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.5 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- 1.6 ด้านการจัดบุคลากรผู้สอน

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาและนักศึกษาที่ได้เรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2534 ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยคริสเตียน วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ วิทยาลัยหัวเจียว มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
2. นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2534

ตัวแปรตาม ได้แก่

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

วิชาพลศึกษา หมายถึง วิชาพลศึกษาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในสถาบัน

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2524

การเรียนการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ในด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา วิธีสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผลให้ตรงตามหลักสูตร

อุปกรณ์การสอน หมายถึง เครื่องมือสำหรับใช้สอนวิชาพลศึกษา และส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย

สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง อาคารและสถานที่เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาทั้งในร่มและกลางแจ้ง รวมทั้งห้องเก็บอุปกรณ์ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องน้ำ ห้องส้วม ที่อยู่ในสภาพที่สามารถช่วยในการเรียนการสอนดำเนินไปตามปกติ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยของเอกชน ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาในระดับปริญญาตรี ได้แก่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยคริสเตียน วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ วิทยาลัยห้วยเจ็ญ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและปรากฏว่ามีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ดังนี้

การวิจัยในประเทศไทย

พอง เกิดแก้ว (2515 : 119) กล่าวว่าการสอนวิชาพลศึกษาควรจะมุ่งสอนเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรของแต่ละรายวิชา ผู้สอนจะต้องหาเทคนิคและวิธีสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของผู้เรียน การสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่จะให้ผู้เรียนอยากเรียน และสนใจที่จะร่วมกิจกรรมที่จัดให้ นอกจากนี้ สมคิด ชิตประสงค์ ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาว่า จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถ และพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม (สมคิด ชิตประสงค์. 2524 : 1) ส่วนทางด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา สุจริต เพียรชอบ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดเนื้อหาวิชา โดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาวิชาดังนี้

1. ความทันสมัย และความถูกต้องของเนื้อหาวิชา
2. เนื้อหาวิชาเหล่านั้นควรเหมาะสมกับวัย ลักษณะ ตลอดจนความสามารถของผู้เรียน
3. เนื้อหาวิชาเหล่านั้นควรสอดคล้องกับความเป็นจริง
4. เนื้อหาวิชาควรบรรจุไว้ในหลักสูตร
5. เนื้อหาวิชาควรกว้างขวาง ลึกซึ้ง และมีสัดส่วนพอดี
6. เนื้อหาวิชาควรเน้นในส่วนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (สุจริต เพียรชอบ.

2526 : 32 - 34)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2533 : 101) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อาจจะนำเอาวิธีสอนทั่วไปมาดัดแปลงให้เหมาะสม เพื่อสอนวิชาพลศึกษา ได้แก่

1. การสอนแบบบรรยาย
2. การสอนแบบอธิบายและสาธิต
3. การสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำ หรือฝึกหัดเอง
4. การสอนแบบอภิปราย
5. การสอนแบบมอบหมายงาน
6. การสอนแบบให้ที่บ้าน
7. การสอนแบบทดสอบ
8. การสอนแบบคำถาม คำตอบ
9. การสอนแบบโดยใช้ตำราเรียน
10. การสอนแบบแก้ปัญหา

นอกจาก วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาแล้ว ศิลปชัย สุวรรณธาดา (2523 : 16) ก็ยังได้กล่าวถึงหลักในการเรียนทักษะทาง พลศึกษา ดังนี้

1. การฝึกหัดซ้ำ ๆ แต่เพียงอย่างเดียวจะไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้น แต่ผู้เรียนต้องการผลย้อนกลับเพื่อเปรียบเทียบทักษะของตนเองกับมาตรฐาน
 2. การหยุดฝึกหัดกีฬาชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง จะทำให้เกิดการลืม หรือทำให้ความสามารถลดน้อยลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของกีฬานั้น ๆ
 3. การถ่ายโยงการเรียนรู้จากการเรียนกีฬาทักษะหนึ่ง ไปยังการเรียนทักษะอื่น ๆ นั้น ถ้าส่งผลการเรียนรู้ทักษะกีฬาที่เรียนที่หลัง แสดงว่ามีการถ่ายโยงการเรียนรู้ในทางบวก ในทางตรงกันข้าม ถ้าการเรียนรู้ทักษะกีฬาหนึ่งไปขัดขวางกับการเรียนรู้ทักษะกีฬาต่อไป เรียกว่า มีการถ่ายโยงในทางลบ
 4. ความยาวของช่วงเวลาฝึกหัด และความถี่ของการฝึกหัด มีผลต่อการเรียนรู้ทักษะ
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 95) ได้ให้ความหมายว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอนสามารถส่งหรือถ่ายทอดไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุจริต เพียรชอบ (2525 : 80 - 85) ได้แบ่งประเภทของสื่อออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สื่อการสอนประเภทวัสดุ
2. สื่อการสอนประเภทเครื่องมือ
3. สื่อการสอนประเภทกิจกรรม

รุ่งทิวา วิกร (2527 : 128 - 129) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อในการสอนที่คว่า

1. ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหา
2. เหมาะสมกับชั้น วยของผู้เรียน
3. จะต้องดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
4. ประหยัดและราคาถูก
5. มีประโยชน์และคุ้มค่าทั้งการลงทุน และการใช้สอย

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2523 : 128 - 129) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและการประเมินผล ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนทราบความรู้ของผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้สอนแนะและปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงของผู้เรียน
3. ช่วยให้ผู้สอนทราบถึงประสิทธิภาพของการสอน
4. ช่วยให้ผู้สอนบรรลุถึงการ ประเมินและปรับปรุงวิธีการสอนแบบต่าง ๆ

ผาณิต บิลมาศ (2524 : 16 - 17) ได้ให้ความหมายของการวัดและการประเมินผลไว้ดังนี้ว่า

การวัด (Measurement) หมายถึงการนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้ไปเปรียบเทียบ หรือจัดกับสิ่งของที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณขนาด สามารถวัดได้ทันที

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตรวจสอบหรือตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่าง ๆ

กานดา พูนลาภทวี (2528 : 2) กล่าวถึงความหมายของการวัดผลและการประเมินผลไว้ว่า การวัด (Measurement) หมายถึง การกำหนดตัวเลข หรือสัญลักษณ์ให้เข้ากับสิ่งของหรือ

เหตุการณ์ต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์ โดยเป็นการกำหนดปริมาณของสิ่งที่ต้องการจะวัด ส่วนการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของ หรือการกระทำใด ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์

รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง "การสำรวจปัญหาการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์พลศึกษา 40 คน และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา 320 คน ใน 4 สถาบัน โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า

อาจารย์และนิสิตมีความเห็นสอดคล้องกันว่าประสบปัญหามากในเรื่องหลักสูตร คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตที่เรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรยังขาดงบประมาณ และขาดการประสานงานระหว่างอาจารย์กับนิสิต ปัญหาการเรียนของนิสิตคือขาดการค้นคว้าเพิ่มเติม และไม่ได้รับความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ยังขาดแหล่งค้นคว้า เนื่องจากห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร วารสารทางพลศึกษา และวิชาการทั่ว ๆ ไป น้อย และจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวปรากฏว่าความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาวิชาพลศึกษาทั้ง 4 สถาบันเกี่ยวกับอุปกรณ์สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกและปัญหาใช้แหล่งค้นคว้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ประดับ แก้วผลึก (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "ปัญหาการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12" โดยใช้แบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมวดพลานามัย และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ของเขตการศึกษา 12 จำนวน 140 คน จากโรงเรียน 70 โรงเรียน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 ยังมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบอัตราส่วนกับจำนวนนักเรียน
2. กิจกรรมในวิชาพลศึกษาที่นักเรียนสนใจมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล

3. ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ ยังมีความเข้าใจในบทบาททางพลศึกษาน้อย
4. อุปสรรคในการจัดและบริหารพลศึกษาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบมาก คือ ขาดอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกของการสอนพลศึกษา
5. หัวหน้าหมวดพลศึกษามียุทธศาสตร์ให้ศึกษานิเทศก์พลศึกษาช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสารคู่มือ และจัดอบรมหรือสัมมนาแก่ครูพลศึกษา

เลิศชัย สอนสุภาพ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครู" โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษาเอกพลศึกษา 414 คน อาจารย์พลศึกษา 92 คน จำนวน 23 แห่ง

ผลการศึกษาพบว่า

ในด้านการเรียนของนักศึกษามีปัญหามากเกี่ยวกับนักศึกษาขาดการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และขาดการวิพากษ์วิจารณ์และซักถาม ในด้านสถานที่ อุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ในร่มสำหรับจัดกิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงพอ ขาดสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมทางน้ำ ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สนาม โรงยิมส์ และสระว่ายน้ำสำหรับจัดกิจกรรมกีฬาและสันทนาการ จำนวนล็อกเกอร์ไม่เพียงพอในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรพลศึกษา มีปัญหามากเกี่ยวกับนักศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ในด้านการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาไม่ได้รับความร่วมมือ และประสานงานที่ดีระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ขาดแคลนงบประมาณ อาจารย์และนักศึกษาที่ไม่ได้ประเมินผลงานที่จัดขึ้น ในด้านการใช้แหล่งค้นคว้า มีปัญหามากเกี่ยวกับหนังสือวารสาร และเอกสารทางพลศึกษาและทางวิชาการทั่ว ๆ ไปมีน้อย ไม่เพียงพอแก่การค้นคว้าผลการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครู ระหว่างอาจารย์พลศึกษาและนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

เริงเดช อุทธิเสน (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์" โดยส่งแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยพลศึกษาจำนวน 17 แห่ง สำหรับอาจารย์ 186 คน และผู้บริหาร 68 คน

ผลการศึกษาพบว่า

อาจารย์และผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาดังนี้ ควรมีการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา เพราะมีความสำคัญและจำเป็น เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง และกระตุ้นให้อาจารย์ได้ทำการสอน อย่างมีประสิทธิภาพเป็นประจําอย่างสม่ำเสมอ ควรใช้ความเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน และความมั่นใจในการสอนเป็นปัจจัยในการประเมิน โดยให้ฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยพลศึกษาและนักศึกษาเป็นผู้ประเมิน ควรประเมินเป็นระยะ ๆ ตลอดภาคการศึกษา การประเมินควรใช้แบบสอบถาม และควรมีการบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและการวิเคราะห์ในครั้งต่อไป

ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ไม่แตกต่างกัน และความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่แตกต่างกัน

บุญชัย ทันสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร จำนวน 143 คน หัวหน้าหมวดพลานามัย จำนวน 78 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 142 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 395 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด และการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ
 - 1.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายทั่ว ๆ ไปของครูพลศึกษา
 - 1.2 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป
 - 1.3 ขาดสถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม ขาดสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม
 - 1.4 ก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษานักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว
 - 1.5 ผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

และขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา

1.6 ศึกษาในเทศน์พลศึกษา ขาดการนิเทศการสอนแก่ครูพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ขาดการช่วยเหลือประสานงานแนะนำ และการจัดทำเอกสารคู่มือมาบริหารแก่ครูพลศึกษา

2. หัวหน้าหมวดพลศึกษามัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษา ตอนปลาย ที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ

2.1 ครูพลศึกษาขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2.2 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป

2.3 ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวสำหรับนักเรียน สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และสถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม

2.4 นักเรียนมีปัญหาการทำความสะอาดร่างกายภายหลังเลิกเรียน และก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษา นักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

2.5 ผู้บริหารขาดการเสริมสร้างขวัญ และกำลังใจแก่ครูพลศึกษา และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา

2.6 ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา และไม่เห็นความสำคัญในการจัดการสอนวิชาพลศึกษา

2.7 ศึกษาในเทศน์พลศึกษาขาดการไปนิเทศการสอนแก่ครูพลศึกษาที่โรงเรียน ขาดการช่วยเหลือประสานงานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขาดการแนะนำในการเลือกใช้ตำรา เอกสารและคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

3. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ

3.1 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป

3.2 ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียน

3.3 นักเรียนมีปัญหาเรื่องการทำความสะอาดร่างกายภายหลังจากเลิกเรียน และก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษา นักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

3.4 ผู้บริหารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา และขาดการเสริมสร้างขวัญ และให้กำลังใจแก่ครูพลศึกษา

3.5 ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา และไม่เห็นความสำคัญในการจัดการสอนวิชาพลศึกษา

3.6 ศึกษาในเทศพลศึกษาขาดการให้ความช่วยเหลือประสานงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขาดการนิเทศการสอน และความร่วมมือในการจัดสร้างข้อสอบมาตรฐานและโปรแกรมประเมินผลทางการศึกษา

4. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ

4.1 อัตราส่วนของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนไม่เหมาะสม

4.2 นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกรายวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นวิชาเลือก เพราะต้องเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด

4.3 ขาดสถานที่ทำควมสะอาดร่างกาย ภายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษา และสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมในร่ม

4.4 นักเรียนอยากเล่นมากกว่าการเรียนทักษะพื้นฐาน

4.5 ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการจัดการสอนวิชาพลศึกษา และไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษา

วิชญ์ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2532 ในเขตการศึกษา 7

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากไม่มี ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ

1.1 การตรงต่อเวลาในการสอนของครูพลศึกษา

1.2 ตำราและเอกสารทางด้านพลศึกษาให้นักศึกษาค้นคว้า

2. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

- 2.1 ตำราและเอกสารทางด้านพลศึกษาให้นักศึกษาค้นคว้า
- 2.2 การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ทางพลศึกษา
- 2.3 สถานที่สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษาในร่ม
- 2.4 ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา
- 2.5 ความเพียงพอสำหรับห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษา

3. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีปัญหาในระดับมาก ไม่มี ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ

- 3.1 ความเพียงพอของตำรา และเอกสารทางพลศึกษาให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า
- 3.2 อุปกรณ์ทางด้านสันทนาการศึกษา
- 3.3 อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้
- 3.4 อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักศึกษา
- 3.5 สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา
- 3.6 อุปกรณ์เพื่อฝึกซ้อมกีฬา
- 3.7 ความเหมาะสม และความเพียงพอของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย
- 3.8 สถานที่ที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษาในร่ม
- 3.9 การมีพื้นฐานและทักษะต่างกัน ทำให้ยากแก่การเข้าร่วมกิจกรรม
- 3.10 นักศึกษาอยากเล่นทีมมากกว่าการเรียนทักษะพื้นฐาน

จากการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าความถี่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 7 ระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิควิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 ไม่แตกต่างกัน

การวิจัยในต่างประเทศ

มอร์แกน (Morgan. 1950 : 18) ได้เขียนบทความเรื่อง "ครูในฐานะผู้นำคนสำคัญ" (The Teacher as a Special Leader) มีความเห็นว่า ครูแต่ละคนมีหลักการและวิธีการสอนแตกต่างกัน โดยเฉพาะครูที่สอนวิชาพลศึกษาต้องใช้เทคนิค และความสามารถในการที่จะทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการไปในทางที่ดีและถูกต้องได้

แมรีเฮเลน และเฟท (Maryhelen and Fait. 1957 : 49) กล่าวว่าการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ครูได้รับการฝึกหัดมาเป็นอย่างดี
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน
3. มีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกและสนามเพียงพอ

บุชเชอร์ (Bucher. 1975 : 153 - 154) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนไว้ คือ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ควรที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับระดับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของกิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดขึ้น รวมไปถึงวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนเป็นอย่างดี
3. ควรได้มีการจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ พร้อมทั้งการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ก่อนที่จะได้กำหนดกิจกรรม
4. อาจารย์ผู้สอนจะต้องศึกษาและมีความเข้าใจในวัย เพศ หรือระดับของนักเรียน และสามารถเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรมและระดับของนักเรียน
5. กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นจะสามารถช่วยทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทั้งในด้านการพัฒนาเป็นรายบุคคลและพัฒนากลุ่ม
6. กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถทำให้นักเรียนได้มีทักษะพื้นฐานในการเคลื่อนไหวได้อย่างถูกต้องและปฏิบัติตนอยู่ในกฎกติกา ระเบียบวินัยที่ดี

7. ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองได้

อัมสัน (ทรงเดช เสมอคำ. 2528 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Amundson. 1977 : 151) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ในรัฐแคลิฟอร์เนีย" (Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and Universities) ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อที่จะศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาว่า ความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการต่อไปในระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ เพื่อเป็นการทบทวน และปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรให้เหมาะสมที่จะนำไปศึกษาต่อในระดับสูง ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลในหัวข้อเรื่องต่อไปนี้ ภูมิหลังความมุ่งหมาย การจัดการดำเนินการ การเป็นผู้นำ ด้านงบประมาณ แนวโน้มในอนาคต และการเตรียมตัวของครูผู้สอน

ผลการศึกษาพบว่า

1. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ รัฐ สมาคมพลศึกษาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ในแคลิฟอร์เนีย มีความคล้ายคลึงกัน
2. ความต้องการ และความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามีความต้องการทางด้านพลศึกษาตรงกับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย
3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ
4. ความมุ่งหมายของการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยได้เน้นถึงความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา

ฮอร์ตัน (Horton. 1978 : 3450) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษา ในวิทยาลัยชุมชนของรัฐอาร์คันซอร์" (An Evaluation of the Physical Education Programs in the Community Colleges of Arkansas) โดยใช้แบบสำรวจของ เนลสัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson - Comer - Allsen Score Card)

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มผู้ทำการสอนมีฐานะอยู่ในเกณฑ์ต่ำในวงการวิชาชีพ
2. ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้าน
3. การจัดกิจกรรมโปรแกรมต่าง ๆ อยู่ในขั้นต่ำ
4. การช่วยเหลือทางด้านอาชีพอยู่ในขั้นสูง
5. โปรแกรมทางวิชาการของครูอยู่ในขั้นเฉลี่ยมาตรฐาน

นันทอกมาห์ (วิบูลย์ กล้าวิจารณ์. 2533 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Nantogmah. 1980

- A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาที่ใช้อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐไอโอวา ที่เป็นที่ต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และได้รับการเสนอแนะโดยคณาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐไอโอวา" (Physical Education Programs Offered in IOWA High Schools, Preferred by Seniors, and Recommended by Professors in IOWA Colleges and Universities) โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 272 คน และคณาจารย์ จำนวน 48 คน

ผลการศึกษาพบว่า

กิจกรรมที่จัดมากในโรงเรียน คือ วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และบาสเกตบอล กิจกรรมที่นักเรียนต้องการที่จะเน้น คือ วอลเลย์บอล ซอฟท์บอลและเทนนิส กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ในวิทยาลัย คือ การวิ่งออกกำลังกาย ยิมนาสติก วูตวูต เบสบอล และแบดมินตัน นักเรียนชอบกีฬาที่เป็นทีมมากกว่ากิจกรรมแบบอื่น ๆ ส่วนคณาจารย์ของวิทยาลัยต่าง ๆ สนับสนุนกีฬาที่เล่นประเภทบุคคลคู่มากกว่ากีฬาที่เล่นเป็นทีม ทั้งนักเรียนและคณาจารย์มีความเห็นว่าโปรแกรมพลศึกษาที่บังคับเรียนควรจัดให้มีในระดับ 9 และ 10 นักเรียนชอบให้ใช้แผนการเรียนแบบบังคับในชั้น 11 และแบบเลือกเสรีในชั้น 12 ส่วนอาจารย์ในวิทยาลัยสนับสนุนให้ใช้แผนการเรียนบังคับเลือกในชั้น 11 และ 12

วิลค์ (Wilke. 1983 : 2278 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "อนาคตของโครงสร้างโดยทั่ว ๆ ไปของโปรแกรมพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามวิธีการศึกษาแบบเดลไฟ" (The Future of the General Instruction Physical Education Program in Higher Education : A Delphi Study) โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโครงการพลศึกษา 100

คน ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทั่วอเมริกาที่มีนักศึกษาไม่ต่ำกว่า 500 คน

ผลการศึกษาพบว่า

ควรจะมีการเน้นให้มากขึ้นในแต่ละภาคเรียนเกี่ยวกับสมรรถภาพการไหลเวียนโลหิต ด้านโภชนาการและการควบคุมน้ำหนัก ผู้บริหารควรตระหนักถึงคุณค่าของกิจกรรมทางพลศึกษา และควรคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาในแต่ละโปรแกรม ควรจะจัดวิชาพลศึกษาสอดแทรก การศึกษาทั่วไป กิจกรรมควรเน้นกิจกรรมเพื่อชีวิตมากกว่าการเล่นเป็นทีม ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำกับข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2/2534 ซึ่งดำเนินการดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2/2534 ได้แก่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ วิทยาลัยหัวเจียว วิทยาลัยคริสเตียน เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 17 คน เป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 3502 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่เป็นประชากร จำนวน 17 คน เป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2534 จำนวน 557 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ทั้ง 3 มหาวิทยาลัยตามตารางเครชชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607 - 610) แต่จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ และวิทยาลัยคริสเตียน มีนักศึกษาจำนวนน้อย จึงใช้นักศึกษาทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

ตาราง 1 รายชื่อมหาวิทยาลัย วิทยาลัย จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

รายชื่อมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย	อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา		นักศึกษา		กลุ่มตัวอย่างรวม
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	7	7	2000	210	217
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	3	3	880	92	95
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	3	3	410	43	46
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	1	1	70	70	71
วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	1	1	50	50	51
วิทยาลัยหัวเฉียว	1	1	50	50	51
วิทยาลัยคริสเตียน	1	1	42	42	43
รวม	17	17	3502	557	574

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2/2534

- ลักษณะแบบสอบถามทั้งสองชุดเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดและตรวจคำตอบเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร 6 ด้าน คือ

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน
2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา
3. ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
6. ด้านการจัดบุคลากร

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดช่วงไว้ 5 ตัวเลือก มีค่านำหนักของปัญหา ดังนี้

- 4 หมายความว่า มีปัญหาในงานนั้น มากที่สุด
- 3 หมายความว่า มีปัญหาในงานนั้น มาก
- 2 หมายความว่า มีปัญหาในงานนั้น น้อย
- 1 หมายความว่า มีปัญหาในงานนั้น น้อยที่สุด
- 0 หมายความว่า ปัญหาในงานนั้น ไม่มีปัญหาเลย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับ ปัญหา ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

การแปลความหมายของคะแนนที่ได้ ผู้วิจัยกำหนดจุดตัดลิ้นคะแนนเฉลี่ย ระดับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เป็นรายด้าน และรายข้อ โดยกำหนดจุดตัดของคะแนนเฉลี่ยในการแบ่ง ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.00 หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า มีปัญหามาก

คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายความว่า	มีปัญหาน้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.01 - 1.49	หมายความว่า	มีปัญหาน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	0	หมายความว่า	ไม่มีปัญหา

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร วารสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษาขอบข่ายของข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
4. ร่างแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
5. นำแบบสอบถามเสนอประธานกรรมการที่ปรึกษาและกรรมการควบคุมบริหารพันธ์ เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบและแก้ไขให้ครอบคลุมเนื้อหาและการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาและสอดคล้องของข้อความ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น 5 ท่าน ได้แก่
 1. ผศ.ดร.วิรัช วรรณรัตน์
 2. ดร.จรวัยพร ธรินทร์
 3. ผศ.ผาณิต บิลมาศ
 4. ผศ.วาสนา คุณากสิทธิ์
 5. อาจารย์ สุทธิ พานิชเจริญนาม
7. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

8. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มหาวิทยาลัยรังสิต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์ จำนวน 10 คน และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2534 เป็นนักศึกษา จำนวน 50 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าจำแนกเป็นรายข้อ โดยวิธีแจกแจงที่ (t-olistrisbution) แล้วคัดเลือกเอาข้อที่มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

9. นำแบบสอบถามที่หาค่าจำแนกแล้ว มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1972 : 161) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวน

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .96

10. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูล

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงอธิการบดี หรืออธิการ มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั้ง 7 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งในสถาบันต่าง ๆ ตามวันเวลาดังหมายด้วยตนเอง พร้อมกับนัดเวลาที่จะกลับมารับแบบสอบถามคืน

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

1. ตรวจสอบแบบสอบถามแต่ละฉบับว่าการตอบแบบสอบถามใช้ได้หรือไม่
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามชนิดตรวจคำตอบ แบบเติมคำ และแบบปลายเปิด มาวิเคราะห์คำถามโดยใช้คำร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
3. วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ในแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าของแต่ละข้อ เพื่อจัดอันดับความสำคัญ
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นปัญหาข้อเสนอแนะอื่น ๆ นำเสนอในรูปความเรียงตามลำดับความถี่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยใช้สูตร (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ, 2529 : 32)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนน

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชาตวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ 2529 : 56)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum fx^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum fx)^2$ แทน ผลรวมของความถี่คูณคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร

ผลการศึกษาค้นคว้า

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายตามลำดับดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในด้านต่อไปนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน
2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา
3. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
6. ด้านการจัดบุคลากรผู้สอน

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลเป็น 5 ระดับ โดยวิธีการแบ่งที่ใช้จุดตัดของคะแนนเฉลี่ย ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

3.50 - 4.00	หมายความว่า	มีปัญหายุ่งยากในระดับมากที่สุด
2.50 - 3.49	หมายความว่า	มีปัญหายุ่งยากในระดับมาก
1.50 - 2.49	หมายความว่า	มีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย
0.01 - 1.49	หมายความว่า	มีปัญหายุ่งยากในระดับน้อยที่สุด
0.00	หมายความว่า	ไม่มีปัญหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน กรุงเทพมหานคร ในด้าน

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน
2. ด้านเนื้อหาวิชา
3. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
6. ด้านการจัดบุคลากรผู้สอน

ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ มีจำนวน 508 ชุด ประกอบด้วยแบบสอบถามของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 15 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.23 แบบสอบถามของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 494 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.68 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปความเรียงและตาราง ดังต่อไปนี้

เกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา พบว่า

1.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 70.6 เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 29.4

1.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.9 อายุสูงกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.1

1.3 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.6 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.4 วิชาเอกพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 94.0

1.4 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงาน 7 - 8 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.8 มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.5 ประสบการณ์ในการทำงาน 3 - 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.5 ประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.5 และประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.6 ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยศรีปทุม คิดเป็นร้อยละ 20.0 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คิดเป็นร้อยละ 6.6 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คิดเป็นร้อยละ 20.3 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในวิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ คิดเป็นร้อยละ 6.6 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในวิทยาลัยหัวเฉียว คิดเป็นร้อยละ 6.6 และปฏิบัติหน้าที่การสอนในวิทยาลัยคริสเตียน คิดเป็นร้อยละ 6.6

1.5 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่สอนในรอบปกติ สัปดาห์ละต่ำกว่า 5 คาบเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.2 สัปดาห์ละ 5 - 10 คาบเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.5 สัปดาห์ละ 11 - 15 คาบเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.4

1.6 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่สอนวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.8 และไม่ได้สอนวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.2 วิชาอื่นที่สอนนอกเหนือจากวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ได้แก่ วิชาสุขศึกษา

1.7 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เคยทำโครงการสอนวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 100

2. นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา พบว่า

2.1 นักศึกษาที่เรียนพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.4 และเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 31.6

2.2 นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่อายุ 19 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.0 อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.2 อายุสูงกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.8

2.3 นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 30.2 กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม คิดเป็นร้อยละ 18.6 กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คิดเป็นร้อยละ 8.7 กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คิดเป็นร้อยละ 14.00 กำลังศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ คิดเป็นร้อยละ 10.3 กำลังศึกษาในวิทยาลัยหัวเจียว คิดเป็นร้อยละ 9.1 กำลังศึกษาในวิทยาลัยคริสเตียน คิดเป็นร้อยละ 8.5

2.4 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะบัญชี คิดเป็นร้อยละ 12.8 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.5 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 7.9 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 21.9 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.7 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.8 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะพยาบาลศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.0 นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.5

2.5 นักศึกษาชอบเรียนวิชาบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 15.2 นักศึกษาชอบเรียนวิชาว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 14.0 นักศึกษาชอบเรียนวิชาแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 13.4 นักศึกษาชอบเรียนวิชาวอลเลย์บอล คิดเป็นร้อยละ 13.3 นักศึกษาชอบเรียนวิชาเทนนิส คิดเป็นร้อยละ 8.2 นักศึกษาชอบเรียนวิชาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 6.8 นักศึกษาชอบเรียนวิชาเทเบิลเทนนิส คิดเป็นร้อยละ 5.7 นักศึกษาชอบเรียนวิชากรีฑา คิดเป็นร้อยละ 4.2 นักศึกษาชอบเรียนวิชายูโด คิดเป็นร้อยละ 3.9 นักศึกษาชอบเรียนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 2.0 นักศึกษาชอบเรียนวิชาสืลาศ คิดเป็นร้อยละ 1.6 นักศึกษาชอบเรียนวิชามวย คิดเป็นร้อยละ 1.3 นักศึกษาชอบเรียนวิชาซอฟท์บอล คิดเป็นร้อยละ 1.2 นักศึกษาชอบเรียนวิชายิงปืน คิดเป็นร้อยละ 1.1

นักศึกษาชอบเรียนวิชานิพนธ์ คัดเป็นร้อยละ 1.0 นักศึกษาชอบเรียนวิชาเบสบอล
 คัดเป็นร้อยละ 0.9 นักศึกษาชอบเรียนวิชาแอร์โรบิกค่านซ์ คัดเป็นร้อยละ 0.9 นักศึกษาชอบ
 เรียนวิชาอล์ฟ คัดเป็นร้อยละ 0.9 นักศึกษาชอบเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัว คัดเป็นร้อยละ 0.9
 นักศึกษาชอบเรียนวิชาเบตอง คัดเป็นร้อยละ 0.8 นักศึกษาชอบเรียนวิชาฮอกกี คัดเป็นร้อยละ
 0.5 นักศึกษาชอบเรียนวิชารักบี้ คัดเป็นร้อยละ 0.5 นักศึกษาชอบเรียนวิชาแฮนด์บอล คัดเป็น
 ร้อยละ 0.5 นักศึกษาชอบเรียนวิชาแชร์บอล คัดเป็นร้อยละ 0.2

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน วิชาพลศึกษา เป็นรายด้าน

ด้าน	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน	0.19	0.40	6	น้อยที่สุด
2	ด้านเนื้อหาวิชา	1.35	0.75	6	น้อยที่สุด
3	ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	1.47	0.76	4	น้อยที่สุด
4	ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.69	0.91	2	น้อย
5	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	1.64	0.19	3	น้อย
6	ด้านการจัดบุคลากรผู้สอน	1.79	0.85	1	น้อย
	รวมเฉลี่ย				น้อย

จากตาราง 2 แสดงว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน เรียงลำดับ ดังนี้ อันดับแรก ด้านการจัดบุคลากรผู้สอน อันดับสอง ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับสาม ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ อันดับสี่ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อันดับห้า ด้านเนื้อหาวิชา อันดับสุดท้าย ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
วิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถภาพร่างกาย	1.06	0.66	2	น้อยที่สุด
2	ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเคลื่อนไหว	0.82	0.64	3	น้อยที่สุด
3	ทำให้ระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำงาน มีความสัมพันธ์	0.76	0.56	4	น้อยที่สุด
4	ฝึกให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการทักษะ เบื้องต้นของกีฬาประเภทต่าง ๆ	0.16	0.66	5	น้อยที่สุด
5	ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้ายาม ยามคับขัน	1.12	0.60	1	น้อยที่สุด
6	ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง	0.47	0.51	9	น้อยที่สุด
7	ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา	0.65	0.49	7	น้อยที่สุด
8	ฝึกให้ผู้เรียนได้สร้างความสามัคคี	0.53	0.51	8	น้อยที่สุด
9	ทำให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง	0.71	0.59	6	น้อยที่สุด
10	ผู้เรียนได้นำความรู้ ความเข้าใจและ ประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม	1.06	0.66	2	น้อยที่สุด
	รวมเฉลี่ย	0.79	0.40		น้อยที่สุด

จากตาราง 3 แสดงว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะยามคืบขึ้น อันดับสอง ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถภาพร่างกาย และผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม อันดับสาม ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเคลื่อนไหว ส่วนข้อที่มีปัญหาอันดับสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
วิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตร ไม่สนอง ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน	1.53	1.18	3	น้อย
2	ลักษณะของเนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่ยืดหยุ่นพอ ที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้	1.71	1.26	2	น้อย
3	เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่จัด ไม่เหมาะสมสอดคล้อง กับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมในสังคมไทย ในปัจจุบัน	1.24	0.97	5	น้อยที่สุด
4	เนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมกับบุคลิกภาพและ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	1.12	0.93	7	น้อยที่สุด
5	เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ ต่อเนื่องกับระดับมัธยมศึกษา	1.12	1.05	8	น้อยที่สุด
6	เนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	1.12	0.93	7	น้อยที่สุด
7	ค่าหน่วยกิตของเนื้อหาวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ทำให้ความสนใจของผู้เรียนลดน้อยลงไปด้วย	1.41	1.42	4	น้อยที่สุด
8	เนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสม กับสภาพการณ์ในปัจจุบัน	1.12	0.93	7	น้อยที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
9	คำอธิบายในเนื้อหาวิชาพลศึกษายังไม่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจ	1.18	0.81	6	น้อยที่สุด
10	เนื้อหาวิชามีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	1.94	1.43	1	น้อย
	รวมเฉลี่ย	1.35	0.15		น้อยที่สุด

จากตาราง 4 แสดงว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก เนื้อหาวิชามีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก อันดับสอง ลักษณะของเนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้ อันดับสาม เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ต่อเนื่องกับระดับมัธยมศึกษา

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
 วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
 วิชาพลศึกษา ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ผู้เรียนวิชาพลศึกษาไม่ค่อยพร้อมที่จะเรียน	1.53	0.80	4	น้อย
2	ผู้เรียนมาเรียนไม่ตรงต่อเวลาจึงทำให้การสอน ล่าช้า ไม่ได้ผลเท่าที่ควร	1.47	1.01	6	น้อยที่สุด
3	หลังจากผู้สอนอธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนดูแล้ว ผู้เรียนไม่ค่อยเข้าใจและไม่สามารถปฏิบัติ ตามได้	1.53	1.01	5	น้อย
4	จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จึงทำให้เป็น อุปสรรคต่อการสอน	2.29	1.26	1	น้อย
5	ผู้เรียนไม่สนใจการสอนของผู้สอน	1.41	0.87	7	น้อยที่สุด
6	ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนได้	1.82	0.95	2	น้อย
7	ความยุ่งยากของการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ ผู้เรียน แต่ละเพศ	1.24	0.97	8	น้อยที่สุด
8	ผู้สอนไม่สามารถใช้วิธีสอนได้หลาย ๆ วิธี	1.24	1.09	9	น้อยที่สุด
9	ผู้สอนไม่เข้าใจในหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา	1.18	1.03	11	น้อยที่สุด
10	ผู้สอนไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้สื่อ การสอนใหม่ ๆ	1.18	1.01	10	น้อยที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
11	ความเหมาะสมของเวลาในการจัดชั่วโมง การเรียนการสอนแต่ละวัน	1.71	1.10	3	น้อย
12	ชั่วโมงวิชาพลศึกษาถูกนำไปใช้ในงานด้านอื่น ๆ	1.00	0.94	12	น้อยที่สุด
	รวมเฉลี่ย	1.47	0.76		น้อยที่สุด

จากตาราง 5 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอน อันดับสอง ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้ อันดับสาม ความเหมาะสมของเวลาในการจัดชั่วโมงการเรียนการสอนแต่ละวัน ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ชั่วโมงวิชาพลศึกษาถูกนำไปใช้ในงานด้านอื่น ๆ

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ย ความเพียงพอมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
วิชาพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในชั่วโมง ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	1.00	1.00	15	น้อยที่สุด
2	อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมของผู้เรียนไม่เพียงพอ	1.29	1.10	9	น้อยที่สุด
3	ความไม่สะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์การสอน	1.18	1.01	11	น้อยที่สุด
4	สภาพของอุปกรณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ได้ มาตรฐาน	1.06	0.90	13	น้อยที่สุด
5	ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์	1.06	0.97	14	น้อยที่สุด
6	ขาดอุปกรณ์ในการส่งเสริมการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา เช่น นาฬิกาจับเวลา เครื่องชั่ง หนักที่วัดส่วนสูง เครื่องทดสอบสายตา	1.53	0.94	8	น้อย
7	ขนาดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน	1.24	0.97	10	น้อยที่สุด
8	อุปกรณ์ในการสอนไม่ทันสมัย	1.12	0.99	12	น้อยที่สุด
9	สถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่ เพียงพอ	2.71	1.36	1	มาก
10	สถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษากลางแจ้ง มีไม่เพียงพอ	2.18	1.42	4	น้อย

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
11	สถานที่ที่ใช้ในการสอนไม่เป็นเอกเทศและมีสิ่งรบกวน	2.12	1.45	6	น้อย
12	สถานที่และสนามที่ใช้สอนไม่ได้มาตรฐาน	1.94	1.30	7	น้อย
13	สถานที่ที่ใช้ในการสอนอยู่ใกล้กับอาคารเรียนซึ่งทำให้มีเสียงรบกวนวิชาอื่น ซึ่งทำการสอนไม่เต็มที่	2.12	1.54	5	น้อย
14	สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย	2.59	1.28	2	มาก
15	เอกสารและแหล่งศึกษาค้นคว้าทางวิชาพลศึกษา	2.18	1.24	3	น้อย
	รวมเฉลี่ย	1.69	0.91		น้อย

ตาราง 6 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหายอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับมากสองอันดับ ระดับน้อยหนึ่งอันดับ เรียงลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับหนึ่ง สถานที่ที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ อันดับสอง สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย อันดับสาม เอกสารและแหล่งศึกษาค้นคว้าทางวิชาพลศึกษา ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในชั้น โมง ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
 วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
 วิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ขาดแบบทดสอบ และคู่มือในการทดสอบ	1.94	1.14	2	น้อย
2	ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลการนำไปใช้ของ ผู้เรียนได้	1.59	1.12	5	น้อย
3	ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการทดสอบเพราะ คะแนนน้อย	1.41	1.23	9	น้อยที่สุด
4	เวลาในการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา น้อยเกินไป	1.47	1.12	7	น้อยที่สุด
5	ผู้สอนไม่สามารถวัดผลและประเมินผล ผู้เรียน มีร่างกายผิดปกติได้	1.47	0.80	6	น้อยที่สุด
6	ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการวัดผลและ ประเมินผล	1.41	1.00	8	น้อยที่สุด
7	การทดสอบย่อยหลังจากการสอนจบคาบเรียน	2.00	1.17	1	น้อย
8	การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ	1.88	1.05	3	น้อย
9	ประเมินผลไม่ทัน และไม่ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย ของวิชาพลศึกษา	1.59	1.00	4	น้อย
	รวมเฉลี่ย	1.64	.79		น้อยที่สุด

จากตาราง 7 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เจลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก การทดสอบย่อยหลังจากการสอนจบคาบเรียน อันดับสอง ขนาดแบบทดสอบ และคู่มือในการทดสอบ อันดับสาม การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ ส่วนข้อที่มีปัญหอันดับสุดท้ายเจลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการทดสอบเพราะคะแนนน้อย

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
วิชาพลศึกษา ด้านบุคลากร (ตัวนักศึกษา)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา	1.35	0.86	2	น้อยที่สุด
2	ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เพราะ ไม่ได้เอาไปเรียนต่อ	1.94	1.14	5	น้อย
3	ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรม พิเศษไม่ใช่กิจกรรมวิชาการ	2.12	1.41	3	น้อย
4	ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจในการเรียนวิชา พลศึกษา	1.76	1.03	9	น้อย
5	ผู้เรียนไม่เข้าใจวิธีการสอนของผู้สอนวิชา พลศึกษา	1.41	0.87	11	น้อยที่สุด
6	ผู้เรียนอยากเล่นมากกว่าเรียนทักษะพื้นฐาน ทางกีฬา	2.24	1.25	1	น้อย
7	ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน	1.82	0.95	8	น้อย
8	ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะกีฬาไม่เท่ากัน ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน	2.06	1.14	4	น้อย
9	ผู้เรียนมาเรียนไม่สม่ำเสมอและไม่ตรงเวลา	1.94	1.03	5	น้อย
10	ผู้เรียนไม่เคยได้รับการตรวจสอบสภาพในสถาบัน	2.18	1.38	2	น้อย

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
11	การถูกคำหนจากผู้สอนวิชาอื่นในกรณีที่ผู้เรียน วิชาพลศึกษาไปเรียนวิชาอื่นไม่ทัน	1.24	1.15	13	น้อยที่สุด
12	ความประพฤติโดยทั่วไปของผู้เรียน	1.59	1.18	10	น้อย
13	การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียน การสอน	1.88	1.17	7	น้อย
14	การมีทัศนคติต่อตัวผู้สอนวิชาพลศึกษา	1.59	1.18	10	น้อย
	รวมเฉลี่ย	1.79	0.85		น้อย

จากตาราง 8 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากรมีปัญหอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก ผู้เรียนอยากเล่นมากกว่าเรียนในทักษะพื้นฐานทางกีฬา อันดับสอง ผู้เรียนไม่เคยได้รับการตรวจสุขภาพในสถาบัน อันดับสาม ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมพิเศษไม่ใช่กิจกรรมวิชาการ ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้ายเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ การถูกคำหนจากผู้สอนวิชาอื่นในกรณีที่ผู้เรียนวิชาพลศึกษาไปเรียนวิชาอื่นไม่ทัน

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียน
วิชาพลศึกษา เป็นรายด้าน

ด้าน	รายการปัญหา	N = 15			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน	1.18	0.77	5	น้อยที่สุด
2	ด้านเนื้อหาวิชา	1.61	0.81	2	น้อย
3	ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	1.46	0.80	3	น้อยที่สุด
4	ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.83	0.97	1	น้อย
5	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	1.37	0.93	4	น้อยที่สุด
6	ด้านการจัดบุคลากร	0.99	0.88	6	น้อยที่สุด
	รวมเฉลี่ย				น้อยที่สุด

จากตาราง 9 แสดงว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน เรียงลำดับ ดังนี้ อันดับแรก ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับสอง ด้านเนื้อหาวิชา พลศึกษา

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด 4 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ อันดับสาม ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อันดับสี่ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน อันดับห้า ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน อันดับสุดท้าย ด้านการจัดบุคลากร

ตาราง 10 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
 วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียน
 วิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถภาพร่างกาย	1.16	0.94	5	น้อยที่สุด
2	ผู้เรียนมีทักษะในการเคลื่อนไหว	1.15	0.85	7	น้อยที่สุด
3	ทำให้การทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย มีความสัมพันธ์	1.16	0.91	6	น้อยที่สุด
4	ฝึกให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถในทักษะ เบื้องต้นของกีฬาประเภทต่าง ๆ	1.20	0.92	3	น้อยที่สุด
5	ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้ายาม คับขัน	1.49	0.89	1	น้อยที่สุด
6	ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง	1.02	1.05	10	น้อยที่สุด
7	ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา	1.10	1.04	8	น้อยที่สุด
8	ฝึกให้ผู้เรียนได้สร้างความสามัคคี	1.03	0.96	9	น้อยที่สุด
9	ทำให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง	1.19	0.95	4	น้อยที่สุด
10	ผู้เรียนได้นำความรู้ ความเข้าใจและ ประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม	1.31	0.95	2	น้อยที่สุด
	รวมเฉลี่ย	1.18	0.77		น้อยที่สุด

จากตาราง *10 แสดงว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน มีปัญหาลู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้ายามคับขัน อันดับสอง ผู้เรียนได้นำความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม อันดับสาม ฝึกให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถในทักษะเบื้องต้นของกีฬาประเภทต่าง ๆ ส่วนข้อที่มีปัญหาลู่ในระดับสุดท้ายเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง

ตาราง 11 คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียน
วิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตร ไม่สนอง ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน	1.82	1.11	2	น้อย
2	การจัด โปรแกรมวิชาพลศึกษา ไม่ยืดหยุ่นพอ ที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้	2.08	1.19	1	น้อย
3	เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่จัด ไม่เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมในสังคม	1.69	1.14	4	น้อย
4	หน่วยกิตของวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ทำให้ ผู้เรียนมีความสนใจลดน้อยลง	1.76	1.33	6	น้อย
5	เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสมกับบุคลิกและ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	1.49	1.14	8	น้อยที่สุด
6	เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	1.33	1.09	9	น้อยที่สุด
7	คำอธิบายในรายวิชาของวิชาพลศึกษา ยังไม่ ชัดเจนพอ	1.58	1.05	5	น้อย
8	เนื้อหาวิชาที่เรียน ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับขั้นได้	1.51	1.08	7	น้อย

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
9	เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา				
	ไม่ต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษา	1.54	1.20	6	น้อย
10	เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสม				
	กับสภาพการปัจจุบัน	1.31	1.14	10	น้อยที่สุด
	รวมเฉลี่ย	1.61	0.81		น้อย

จากตาราง 11 แสดงว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก การจัดโปรแกรมวิชาพลศึกษา ไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้ อันดับสอง เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตร ไม่สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน อันดับสาม หน่วยกิตของวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจลดน้อยลงไป ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับสภาพการปัจจุบัน

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียน
วิชาพลศึกษา ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ผู้เรียนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจถึงวิธีและขั้นตอนในการดำเนินการสอนวิชาพลศึกษา	1.34	1.12	8	น้อยที่สุด
2	ผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่ค่อยเตรียมการสอน	1.17	1.02	11	น้อยที่สุด
3	ผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่สามารถสาธิตให้ผู้เรียนดูได้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยสนใจในการเรียน	1.15	1.10	12	น้อยที่สุด
4	ผู้สอนพลศึกษาใช้วิธีการสอนแบบเก่า ๆ ไม่คิดริเริ่มการสอนแบบใหม่ ๆ	1.33	1.11	9	น้อยที่สุด
5	ผู้สอนพลศึกษาไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้	1.45	1.10	6	น้อยที่สุด
6	ช่วงเวลาจัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนเช้า	1.72	1.42	3	น้อย
7	ช่วงเวลาจัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนบ่าย	1.77	1.36	1	น้อย
8	ผู้สอนไม่สามารถใช้วิธีสอนได้หลาย ๆ วิธี	1.40	1.11	7	น้อยที่สุด
9	ผู้สอนไม่เข้าใจในหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา	1.24	1.05	10	น้อยที่สุด
10	จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไปจึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	1.66	1.34	4	น้อย

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
11	เวลาในการเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 คาบ น้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถฝึกซ้อมทักษะกีฬาได้	1.73	1.41	2	น้อย
12	กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	1.55	1.27	5	น้อย
	รวมเฉลี่ย	1.46	0.80		น้อยที่สุด

จากตาราง 12 แสดงว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนท้าย อันดับสอง เวลาในการเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 คาบ น้อยเกินไปทำให้ไม่สามารถฝึกซ้อมทักษะกีฬาได้ อันดับสาม ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนเช้า ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่สามารถสาธิตให้ผู้เรียนดูได้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยสนใจในการเรียน

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ย ความเพียงพอมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียน
วิชาพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในชั่วโมง ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	1.88	1.37	5	น้อย
2	อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมของผู้เรียนไม่เพียงพอ	1.84	1.34	7	น้อย
3	ความไม่สะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ ในการเรียน	1.74	1.29	10	น้อย
4	สภาพของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษาไม่ได้ มาตรฐาน	1.64	1.24	11	น้อย
5	ขาดอุปกรณ์เบ็ดเตล็ดที่ช่วยในการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา เครื่องทดสอบสายตา	1.96	1.34	4	น้อย
6	ขนาดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน	1.46	1.28	13	น้อยที่สุด
7	อุปกรณ์ในการสอนไม่ทันสมัย	1.44	1.25	14	น้อยที่สุด
8	สถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่ เพียงพอ	2.36	1.45	1	น้อย
9	สถานที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษากลางแจ้ง มีไม่เพียงพอ	1.80	1.38	8	น้อย

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
10	สถานที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เป็นเอกเทศและมีสิ่งรบกวน	2.09	1.43	2	น้อย
11	สถานที่และสนามที่ใช้เรียนไม่ได้มาตรฐาน	1.88	1.40	6	น้อย
12	สถานที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษาอยู่ใกล้กับอาคารเรียน ทำให้มีเสียงรบกวนวิชาอื่นอยู่เสมอ	1.79	1.44	9	น้อย
13	สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย	2.06	1.44	3	น้อย
14	เอกสารและแหล่งศึกษาค้นคว้าทางพลศึกษา	1.64	1.34	12	น้อย
	รวมเฉลี่ย	1.83	0.97		น้อย

จากตาราง 13 แสดงว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก สถานที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ อันดับสอง สถานที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เป็นเอกเทศและมีสิ่งรบกวน อันดับสาม สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้ายเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ อุปกรณ์ในการเรียนไม่ทันสมัย

ตาราง 14 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
 วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียน
 วิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	ผู้เรียน ไม่เคยทราบความก้าวหน้าของตนเองใน ขณะเรียนวิชาพลศึกษา	1.68	1.18	1	น้อย
2	เกณฑ์การวัดผล ไม่แน่นอน	1.55	1.33	2	น้อย
3	ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนเพราะ คะแนนวิชาพลศึกษาน้อย	1.43	1.24	3	น้อยที่สุด
4	ผู้สอนไม่มีความยุติธรรมเพียงพอในการให้ คะแนน	1.15	1.21	9	น้อยที่สุด
5	การวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษาไม่ ทันสมัยและไม่ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของวิชา	1.25	1.12	8	น้อยที่สุด
6	การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ	1.35	1.21	5	น้อยที่สุด
7	แบบทดสอบและวัดผลของผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่ สามารถวัดผลได้ทันเวลาที่กำหนด	1.32	1.16	6	น้อยที่สุด
8	แบบทดสอบของผู้สอน ไม่เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	1.32	1.16	6	น้อยที่สุด
9	แบบทดสอบของผู้สอน ไม่เหมาะสมกับเวลาและ สถานที่ในการทดสอบ	1.41	1.19	4	น้อยที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
10	การให้คะแนน ไม่ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของ วิชาพลศึกษา	1.27	1.17	7	น้อยที่สุด
	รวมเฉลี่ย	1.37	0.93		น้อยที่สุด

จากตาราง 14 แสดงว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 2 อันดับ ระดับน้อยที่สุด 1 อันดับ เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก ผู้เรียนไม่เคยทราบความก้าวหน้าของตนเองในขณะเรียนวิชาพลศึกษา อันดับสอง เกณฑ์การวัดผลไม่แน่นอน อันดับสาม ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียน เพราะคะแนนวิชาพลศึกษาน้อย ส่วนข้อสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้สอนไม่มีความยุติธรรมเพียงพอในการให้คะแนน

ตาราง 15 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที่ และระดับปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียน
วิชาพลศึกษา ด้านบุคลากร

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
1	บุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสม	1.06	1.11	4	น้อยที่สุด
2	ผู้สอนวิชาพลศึกษาขาดความรับผิดชอบใน การสอน	0.95	1.06	7	น้อยที่สุด
3	ผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่ค่อยมีความพร้อมใน การสอน	0.89	0.98	10	น้อยที่สุด
4	ผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่สามารถสาธิตกิจกรรม บางอย่างให้ผู้เรียนดูได้	0.98	1.09	6	น้อยที่สุด
5	ผู้สอน ข้างสอนไม่สม่ำเสมอและไม่ตรงต่อเวลา	0.98	1.00	11	น้อยที่สุด
6	ผู้สอน ไม่ให้ความเสมอภาคในการถ่ายทอด ความรู้ให้กับผู้เรียน	0.94	1.07	8	น้อยที่สุด
7	ผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่มีความสามารถในการ ตัดสินใจ	0.87	1.04	12	น้อยที่สุด
8	คุณสมบัติของผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสม	0.77	1.00	14	น้อยที่สุด
9	ระหว่างที่ผู้เรียนฝึกซ้อมแบบฝึกในวิชาพลศึกษา ผู้สอน ไม่ควบคุมดูแลและ ไม่ให้คำแนะนำแก่ ผู้เรียน	0.90	1.06	9	น้อยที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	รายการปัญหา	N = 494			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับปัญหา
10	ผู้สอนไม่รับฟังความคิดเห็นและไม่ส่งเสริมความคิดริเริ่มของผู้เรียน	1.07	1.07	5	น้อยที่สุด
11	จำนวนผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน	1.43	1.29	1	น้อยที่สุด
12	การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน	1.23	1.22	2	น้อยที่สุด
13	การมีทัศนคติต่อตัวผู้สอนวิชาพลศึกษา	1.10	1.25	3	น้อยที่สุด
14	ผู้สอนขาดความเชื่อมั่นในทางการสอนวิชาพลศึกษา	0.80	1.00	13	น้อยที่สุด
	รวมเฉลี่ย	0.99	0.88		น้อยที่สุด

จากตาราง 15 แสดงว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถานอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ดังนี้ อันดับแรก จำนวนผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน อันดับสอง การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน อันดับสาม การมีทัศนคติต่อตัวผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ คุณวุฒิของผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสม

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในด้านต่อไปนี้ คือ

- 1.1 ด้านจุดมุ่งหมายมุ่งหมายของการเรียนการสอน
- 1.2 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา
- 1.3 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.4 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก
- 1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
- 1.6 ด้านการจัดบุคลากรผู้สอน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2/2534 เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 17 คน นักศึกษา จำนวน 3502 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่เป็นประชากร จำนวน 17 คน นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2534 จำนวน 557 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ทั้ง 3 มหาวิทยาลัย ตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 603 - 610) แต่นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ วิทยาลัย

หัวเจียว วิทยาลัยคริสเตียน เนื่องจากมีจำนวนน้อยจึงใช้นักศึกษาทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2/2534 ลักษณะของแบบสอบถามทั้งสองชุดเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน ตอนที่หนึ่ง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ทหค่าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านการจัดบุคลากร ลักษณะของแบบสอบถามนี้แบ่งระดับปัญหาออกเป็นห้าระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่มีปัญหา ตอนที่สาม เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์ จำนวน 10 คน และนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำมาหาค่าจำแนกรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อขอแจกแบบสอบถามไปยังอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 17 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 15 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.23

นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 557 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 494 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.68

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมได้จากจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป 574 ฉบับ ผู้วิจัยได้รับคืน 509 ฉบับ ซึ่งมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.67 จากนั้นได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. แบบสอบถามปลายปิดแบบตรวจคำตอบ และแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยหาค่าสถิติพื้นฐานคะแนนเฉลี่ยรายด้าน คะแนนเฉลี่ยรายข้อ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับที และระดับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการค้นคว้า

ในการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันเอกชน กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 70.6 เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 29.4 วุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.6 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.4 วิชาเอกพลศึกษาคิดเป็นร้อยละ 94.0 วิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.9 อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีประสบการณ์ในการทำงาน 3 - 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 - 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีประสบการณ์ในการทำงาน 7 - 8 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.8 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยศรีปทุม คิดเป็นร้อยละ

20.0 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คิดเป็นร้อยละ 6.6 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คิดเป็นร้อยละ 20.3 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ คิดเป็นร้อยละ 6.6 ปฏิบัติหน้าที่การสอนในมหาวิทยาลัยหัวเจียว คิดเป็นร้อยละ 6.6

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ สอนในรอบปกติสัปดาห์ละต่ำกว่า 5 คาบเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.2 สัปดาห์ละ 5 - 10 คาบเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.5 สัปดาห์ละ 11 - 15 คาบเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.4

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่สอนวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.8 และไม่ได้สอนวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.2 วิชาอื่นที่สอนนอกเหนือจากวิชาพลศึกษา ได้แก่ วิชาสุขศึกษา อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เคยทำโครงการสอนวิชาพลศึกษาคิดเป็นร้อยละ 100

1.2 นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เรียนพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.4 และเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 31.6

นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คิดเป็นร้อยละ 30.2 ศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม คิดเป็นร้อยละ 18.6 ศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คิดเป็นร้อยละ 8.7 ศึกษาในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย คิดเป็นร้อยละ 14.06 ศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ คิดเป็นร้อยละ 10.3 ศึกษาในวิทยาลัยหัวเจียว คิดเป็นร้อยละ 9.7 ศึกษาในวิทยาลัยคริสเตียน คิดเป็นร้อยละ 8.5

นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 15.2 วิชาว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 14.0 วิชาแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 13.4 วิชาวอลเลย์บอล คิดเป็นร้อยละ 13.3 วิชาเทนนิส คิดเป็นร้อยละ 8.2 วิชาฟุตบอลคิดเป็นร้อยละ 6.8 วิชาเทนนิส คิดเป็นร้อยละ 5.7 วิชากรีฑา คิดเป็นร้อยละ 4.2 วิชายูโด คิดเป็นร้อยละ 1.3 วิชาซอฟต์บอล คิดเป็นร้อยละ 1.2 วิชายิงปืน คิดเป็นร้อยละ 1.1 วิชายิมนาสติกคิดเป็นร้อยละ 1.0 วิชาแอร์โรบิคคันทรี คิดเป็นร้อยละ 0.9 วิชากอล์ฟ คิดเป็นร้อยละ 0.9 วิชาศิลปะป้องกันตัว คิดเป็นร้อยละ 0.9 วิชาเปตอง คิดเป็นร้อยละ 0.8 วิชาฮ็อกกี้ คิดเป็นร้อยละ 0.5 วิชารักบี้ คิดเป็นร้อยละ 0.5 วิชาแฮนด์บอล คิดเป็นร้อยละ 0.5 วิชาแรลล์บอล คิดเป็นร้อยละ 0.2

2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
โดยส่วนรวมทุกด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน เมื่อเรียงตามลำดับ ดังนี้ อันดับแรก ด้านการจัดบุคลากร อันดับสอง ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก อันดับสาม ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 ด้าน เมื่อเรียงตามลำดับดังนี้ อันดับสี่ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อันดับห้า ด้าน เนื้อหาวิชา อันดับสุดท้าย ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

3. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

3.1 ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเห็นว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ

อันดับหนึ่ง ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้ายามคับขัน

อันดับสอง ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถภาพร่างกาย และผู้เรียนได้นำความรู้ ความ เข้าใจ และประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดต่อตนเองและสังคม

อันดับสาม ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเคลื่อนไหว

อันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง

3.2 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ใน ระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน ระดับน้อย คือ

อันดับหนึ่ง คือ เนื้อหาวิชามีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

อันดับสอง คือ ลักษณะของเนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชา เรียนได้

อันดับสาม คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจ และความ ต้องการของผู้เรียน

อันดับสุดท้าย เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ไม่ต่อเนื่องกับระดับมัธยมศึกษา

3.3 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ

อันดับหนึ่ง จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอน

อันดับสอง ผู้สอนไม่สามารถ จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้

อันดับสาม ความเหมาะสมของเวลาในการจัดชั่วโมงการเรียนการสอนแต่ละวัน

อันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือชั่วโมงวิชาพลศึกษาถูกนำไปใช้

ในงานด้านอื่น ๆ

3.4 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากสองอันดับ ระดับน้อยหนึ่งอันดับ คือ

อันดับหนึ่ง คือ สถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ

อันดับสอง คือ สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย

อันดับสาม คือ เอกสารและแหล่งศึกษาค้นคว้าทางวิชาพลศึกษา

อันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในชั่วโมงไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

3.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับ น้อย คือ

อันดับหนึ่ง คือ การทดสอบย่อยหลังจากการสอนจบคาบเรียน

อันดับสอง คือ ขาดแบบทดสอบและคู่มือในการสอบ

อันดับสาม คือ การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ

อันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการทดสอบเพราะคะแนนน้อย

3.6 ด้านบุคลากร พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 ลำดับ ปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระดับน้อย คือ

อันดับหนึ่ง คือ ผู้เรียนอยากเล่นมากกว่าเรียนทักษะพื้นฐานทางกีฬา

อันดับสอง คือ ผู้เรียนไม่เคยได้รับการตรวจสอบสภาพในสถาบัน

อันดับสาม คือ ผู้เรียนส่วนใหญ่ คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมพิเศษไม่ใช่กิจกรรม

วิชาการ

อันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ การถูกตำหนิจากผู้สอนวิชาอื่น
ในกรณีที่ผู้เรียนวิชาพลศึกษาไปเรียนวิชาอื่นไม่ทัน

4. ปัญหาการเตรียมการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
โดยส่วนรวมทุกด้าน อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน เมื่อ
เรียงตามลำดับดังนี้

อันดับแรก ด้านอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก

อันดับสอง ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด 4 ด้าน เมื่อ
เรียงตามลำดับดังนี้

อันดับสาม ด้านวิธีการสอนและการวัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อันดับสี่ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

อันดับห้า ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

อันดับสุดท้าย ด้านการจัดบุคลากร

5. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

5.1 ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเห็นว่า
ปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่า มีคะแนน
เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ

อันดับหนึ่ง คือ ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้ายามคับขัน

อันดับสอง คือ ผู้เรียนได้นำความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ไปใช้ให้เป็น

ประเภทต่าง ๆ

อันดับสุดท้าย เจลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสสำเร็จ

5.2 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 ลำดับ ปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ

อันดับหนึ่ง คือ ต้องการจัดโปรแกรมวิชาพลศึกษาไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้

อันดับสอง คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

อันดับสาม คือ หน่วยกิตของวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจลดน้อยลงไป

อันดับสุดท้าย เจลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับกับสภาพปัจจุบัน

5.3 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

อันดับหนึ่ง คือ ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนบ่าย

อันดับสอง คือ เวลาในการเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 คาบ น้อยเกินไปทำให้ไม่สามารถฝึกซ้อมทักษะกีฬาได้

อันดับสาม คือ ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนเช้า

อันดับสุดท้าย เจลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่สามารถสาธิตให้ผู้เรียนดูได้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยสนใจในการเรียน

5.4 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ

อันดับหนึ่ง คือ สถานที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ

อันดับสอง คือ สถานที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เป็นเอกเทศและมีสิ่งอันรบกวน

อันดับสาม คือ สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย

อันดับสุดท้าย เจลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ อุปกรณ์ในการเรียนไม่ทันสมัย

5.5 ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 2 อันดับ ระดับน้อยที่สุด 1 อันดับ คือ

อันดับหนึ่ง คือ ผู้เรียนไม่เคยทราบความก้าวหน้าของตนเองในขณะที่เรียนวิชาพลศึกษา

อันดับสอง คือ เกณฑ์การวัดผลไม่แน่นอน

อันดับสาม คือ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนเพราะคะแนนวิชาพลศึกษาน้อย

อันดับสุดท้าย เจลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ผู้สอนไม่มีความยุติธรรมเพียงพอในการให้

คะแนน

5.6 ด้านบุคลากร พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา เห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ 3 อันดับ ปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ

อันดับหนึ่ง คือ จำนวนผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

อันดับสอง คือ การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน

อันดับสาม คือ การมีทัศนคติต่อตัวผู้สอนวิชาพลศึกษา

อันดับสุดท้าย เจลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ คุณวุฒิของผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสม

อภิปรายผล

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมมีปัญหาลดอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน พิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับดังนี้

1. ด้านการจัดบุคลากร

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย พิจารณาเห็นว่า ด้านการจัดบุคลากรเป็นการ ปฏิบัติงานของสถาบัน เกี่ยวกับการกำหนดตัวบุคลากรในสถาบัน ทางสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีขั้นตอนวิธีการเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถาบัน โดยการคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญ มีทักษะในการปฏิบัติงานดี ตลอดจนมีการพัฒนาบุคลากร การแนะนำช่วยเหลือ การส่งเสริมให้อาจารย์มีความรู้ และรู้จัก ค้นคว้าเพิ่มเติม โดยการให้บุคลากรได้เข้าไปศึกษาต่อ เพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุ่งพัฒนาผู้สอนให้มีสมรรถภาพสูง ซึ่งอันจะ ส่งผลไปยังผู้เรียนเพื่อจะออกไปเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฟอง เกดแก้ว (2515 : 19) กล่าวว่า ผู้สอนจะต้องหาเทคนิค และวิธีการสอน ให้เหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของผู้เรียน นอกจากนี้ แวนดี้ และเพท (1957 : 49) กล่าวว่า การเรียนการสอน วิชาพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับครูได้รับการฝึกหัดมาเป็นอย่างดี จึงทำให้ด้านการจัดบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิภาพในการทำงาน จึงมีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาย่อยในระดับน้อยอันดับหนึ่ง คือ ผู้เรียนอยากเล่นมากกว่าเรียนทักษะพื้นฐานทางกีฬา ทั้งนี้จะมีสาเหตุมาจากอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษาใช้เทคนิควิธีการสอนทำให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีและถูกต้อง โดยจัดกิจกรรมสอดคล้องกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน จัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ มีความเข้าใจในวัย เพศ และเตรียมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับกิจกรรมและระดับของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียน สามารถทำให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐานทางกีฬาทำให้นักศึกษาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุจริต เพียรชอบ (2526 : 32-34) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดเนื้อหาวิชา คือ ความทันสมัยและความถูกต้องของเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชาควรเหมาะสมกับวัย ลักษณะ ตลอดจนความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาวิชาควรสอดคล้องกับความเป็นจริง นอกจากนี้ บุชเชอร์ (1975 : 153-154) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดโปรแกรมพลศึกษา คือ การจัดกิจกรรมการสอนควรที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักศึกษา ควรได้มีการเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ ผู้สอนจะต้องศึกษา และมีความเข้าใจในวัย เพศ หรือระดับของนักศึกษา และสามารถเตรียมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรม

ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล้า
วิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ กรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร
และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2532 ในเขตการศึกษา 7 พบว่า ปัญหาการ
เรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือนักศึกษาอยากเล่นกีฬามากกว่าการเรียนทักษะ
พื้นฐาน

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสองคือ ผู้เรียนไม่เคยได้รับการตรวจสอบสภาพในสถาบัน
ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจาก ก่อนที่นักศึกษาจะเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจะต้องได้รับการ
ตรวจสอบสภาพร่างกาย เพราะในด้านการเรียนการสอนภาคพลศึกษาจะต้องมีการตรวจสอบสภาพเสียก่อน

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสาม คือ ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็น
กิจกรรมพิเศษไม่ใช่กิจกรรมวิชาการ ทั้งนี้เนื่องจาก การดำเนินการสอนของอาจารย์สอนเป็น
ไปตามหลักสูตรที่ทางฝ่ายวิชาการกำหนดโดยการจัดการการสอน การสอนซ่อมเสริม และการ
ประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา
ผู้สอนสามารถหาเทคนิควิธีการสอนได้เหมาะสมและความพร้อมของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจใน
การร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ แวนดี้ และเพท (1957 :
49) กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้คือ ครูได้รับการ
ฝึกหัดมาเป็นอย่างดี และนักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดอันดับสุดท้าย คือ การถูกกำหนดจากผู้สอนวิชาอื่นในกรณีที่
ผู้เรียนวิชาพลศึกษาไปเรียนวิชาอื่นไม่ทัน ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้มีการ
วางแผนการสอนเป็นอย่างดีเป็นไปตามขั้นตอน และกำหนดเวลาสอนตามแผนที่วางไว้และนักศึกษา
ทุกคนมีความรับผิดชอบ ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนวิชาอื่น ๆ มีความเข้าใจให้เกียรติซึ่งกันและกัน ซึ่ง
สอดคล้องกับวิจัยของ วิษณุ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอน
วิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถาม
ไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาผู้บริหารและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีการศึกษา 2532 ในเขต
การศึกษา 7 พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือการตรงต่อเวลาในการสอน
ของครูพลศึกษา

2. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย พิจารณาเห็นว่า ด้านอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน สื่อทัศนอุปกรณ์สำหรับใช้สอนวิชาพลศึกษา รวมทั้งอาคารและสถานที่เกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาในร่มและกลางแจ้ง รวมทั้งห้องเก็บอุปกรณ์ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องน้ำ ห้องส้วม ที่อยู่ในสภาพที่สามารถช่วยในการเรียนการสอนดำเนินไปตามปกติ ทางสถาบันอุดมศึกษา เอกชนเป็นของเอกชน มีความจำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องให้การสนับสนุน ทั้งอุปกรณ์และสถานที่เพื่อ คึงดูดจิตใจและเพื่อชักจูงให้นักศึกษามีความสนใจที่จะเข้ามาศึกษา ตลอดทั้งทางสถาบันการศึกษา เอกชนมีงบประมาณเพียงพอ แตกต่างจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาลที่มีงบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกจำกัด ไม่พอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชต์ธานี ขัณฑลย์ปรีชา (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์พลศึกษาและ นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา พบว่า อาจารย์และนิสิตมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ประสบปัญหา มากในเรื่องขาดงบประมาณและไม่ได้รับความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ บุญชัย พันสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการ สอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร หัวหน้าหมวดพลานามัย อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา และนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การจัดและการสอนวิชาพลศึกษามีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่อง แต่งตัว สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียน

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อันดับหนึ่งคือ สถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่ เพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากในด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีจำนวนหลายวิชาที่จะต้องใช้สถานที่ ในการสอนในร่ม เช่น วิชายูโด กีฬากระโดดเชือก แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส ลีลาศ ยิมนาสติก ซึ่งต้องใช้สถานที่ในร่ม แต่ในสถาบันเอกชนมีโรงยิมส์ในร่มเพียงแห่งเดียว บางเทอมการเรียน การสอนในตารางสอนหลายห้องต้องใช้สถานที่สอนในร่มแต่ชั่วโมงตรงกัน ทำให้การเรียนการสอน

ไม่ได้ผลเต็มตามจุดมุ่งหมายเท่าที่ควร เพราะเกิดการรบกวนห้องข้างเคียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล้าจันทร์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาผู้บริหารและนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีการศึกษา 2532 ในเขตการศึกษา 7 พบว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ สถานที่สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษาในร่ม

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อันดับสอง คือ สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย ทั้งนี้เนื่องจากในด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และทำความสะอาดหลังการเรียนการสอน เพราะวิชาพลศึกษาจำเป็นต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับประเภทกีฬานั้น ๆ และหลังจากการเรียนกิจกรรมต้องการเคลื่อนไหวทำให้มีเหงื่อ จึงต้องมีสถานที่ทำความสะอาด แต่สถานบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสร้างมีน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ลงมาเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย ทันสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร หัวหน้าหมวดพลานามัย อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2526 พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และนักเรียนมีปัญหาเรื่องการทำความสะอาดร่างกายภายหลังการเล่นและก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษา นักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสามคือ เอกสารและแหล่งศึกษาค้นคว้าทางวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถานบันอุดมศึกษาเอกชนนี้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและตำรา ตลอดแหล่งค้นคว้าทางวิชาการพลศึกษา ซึ่งทางสถาบันเห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษาได้ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี และอีกประการหนึ่งก็คือ สถาบันเอกชนระดับอุดมศึกษา ตั้งอยู่ภายในเขตกรุงเทพมหานคร หรือภายในบริเวณชานเมือง

ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกันคว่ำทางวิชาการทางพลศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรมพลศึกษา และหน่วยราชการอื่น ๆ ที่เป็นแหล่งวิชาการ จึงทำให้มี ปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำ การวิจัย เรื่องปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในเขตการ ศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ปีการศึกษา 2532 ในเขตการศึกษา 7 พบว่า ผู้บริหารและนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือความ เพียงพอของตำราและเอกสารทางพลศึกษา

ข้อที่มีปัญหาคืออันดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในช่วง ไม่ เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากผู้สอนวิชาพลศึกษาได้มีการเตรียมการเสนอโครงการ และแผนการสอนไปยังฝ่ายสนับสนุนการเรียนการสอนในการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน ที่จะใช้ใน แต่ละภาคเรียน ซึ่งได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดี ทำให้ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอนจึงเป็นปัญหาอยู่ ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2532 ในเขตการศึกษา 7 พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ อุปกรณ์ทางคันไสทดสอบศึกษาและอุปกรณ์ที่ส่งเสริม การเรียน อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักศึกษา

3. ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

จากการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย พิจารณาเห็นว่า ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้สอนวิชา พลศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการวางแผนแนวปฏิบัติในการวัดผล การจัดเครื่องมือเครื่อง ใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวัดผล การจัดระบบการวัดผล การนำผลจากการวัดผลและการประเมิน ผล และการติดตามผลนักศึกษาที่จบไปแล้ว โดยอาจารย์ผู้สอนได้ปฏิบัติเป็นไปตามขั้นตอน และเป็น ไปตามระเบียบที่วางไว้ ทำให้มีปัญหาคืออยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับแนวความคิดของ ผาณิต บิลมาศ (2524 : 16-17) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและการประเมินผลไว้ดังนี้ การวัดผล

หมายถึง การนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้ไปเปรียบเทียบ หรือจัดกับสิ่งของที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณขนาดสามารถจัดได้ทันที ส่วนการประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบ หรือตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่าง ๆ

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับหนึ่งคือ การทดสอบย่อยหลังการสอนจบคาบเรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องจากอาจารย์ผู้สอนเห็นความสำคัญต่อผลการเรียนการสอนที่จะได้ทราบความรู้ของผู้เรียนทราบถึงประสิทธิภาพของการสอน และเพื่อผู้สอนมีแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนตามความเป็นจริงของผู้เรียน โดยการวางแผนการวัดผลและประเมินผลหลังจากการเรียนการสอนแล้วในแต่ละคาบอย่างสม่ำเสมอตลอดภาคเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรืองเดช อุทธิเสน (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ พบว่า อาจารย์และผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผล ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา ดังนี้ ควรประเมินเป็นระยะ ๆ ตลอดภาคการศึกษา และควรมีการบันทึกข้อมูลเป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา และการวิเคราะห์ในครั้งต่อไป

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสองคือ ขาดแบบทดสอบและคู่มือในการสอน ทั้งนี้ เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นผู้ออกแบบทดสอบเองในแต่ละครั้งซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงแบบทดสอบทุกครั้งในการสอบ แต่แบบทดสอบทางด้านวิชาพลศึกษา เป็นแบบทดสอบที่เปิดกว้างและกติกามีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจึงทำให้อาจารย์ผู้สอน จำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบเพื่อทำการทดสอบนักศึกษาทุกครั้ง และประการสำคัญนักศึกษาที่มาเรียนวิชาพลศึกษามีความพร้อมที่แตกต่างกัน การสร้างแบบทดสอบของครูอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสมอ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ปัญหาด้านแบบทดสอบมีปัญหาลดลงในระดับน้อย เพราะอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอน และมีการปรึกษาวิธีการต่าง ๆ ในการวัดผลและการประเมินผล

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสาม คือ การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ ในการวัดผลและการประเมินของวิชาพลศึกษาอาจารย์ผู้สอนมีการกำหนดเกณฑ์การผ่านไว้ในการสอบภาคปฏิบัติ และถ้านักศึกษาคนใดไม่ผ่านก็มีการสอบซ่อมเสริมหลังจากการประเมินแล้ว อาจารย์ผู้สอนก็

แจ้งให้นักศึกษาทราบจึงมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย

ข้อที่มีปัญหายอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการทดสอบ เพราะคะแนนน้อยที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีความกระตือรือร้นในด้านการเรียนการสอน มีความเข้าใจระเบียบการวัดผลและการประเมินผล กำหนดกฎเกณฑ์การทดสอบ อย่างแน่นอนถือตามระเบียบของทางสถาบันการศึกษา และชี้แจงให้นักศึกษาทราบและเข้าใจถึงระเบียบวิธีการเรียนการสอนจึงทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น และเห็นความสำคัญของการทดสอบ จึงมีปัญหายอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีปัญหายอยู่ในระดับน้อยที่สุด พิจารณาเห็นว่าด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการสอน การจัดดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดตารางสอน การปฏิบัติงานของอาจารย์ การสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักเรียน อาจารย์ผู้สอนได้ใช้เทคนิควิธีการสอนเหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของนักศึกษา และมีประสบการณ์ในการสอนอย่างดี โดยดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้านความทันสมัยและความถูกต้องของเนื้อหาวิชา ดำเนินการวางแผนจัดเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เนื้อหามีความกว้างขวาง ลึกซึ้ง และมีสัดส่วนพอดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ฟอง เกดแก้ว (2515 : 119) กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาควรจะมีมุ่งสอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของแต่ละรายวิชา ผู้สอนจะต้องหาเทคนิคและวิธีสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของผู้เรียน นอกจากนี้ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการกำหนดเนื้อหาวิชาโดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาวิชาคือ ความทันสมัยและความถูกต้องของเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชาควรเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาวิชาควรกว้างขวางลึกซึ้ง และมีสัดส่วนพอดี และ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2533 : 101) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อาจจะนำเอาวิธีการสอนทั่วไปมาดัดแปลงให้มีความเหมาะสม ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบอธิบายและสาธิต การสอนแบบให้นักเรียนกระทำหรือฝึกหัดเอง การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบมอบหมายงาน การสอนแบบทดลอง การสอนแบบคำถามคำตอบ การสอนแบบใช้ตำราเรียน และการสอนแบบแก้ปัญหา

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยอันดับหนึ่งคือ จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอน ทั้งนี้เนื่องจากการกำหนดจำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นหรือแต่ละวิชามีความสัมพันธ์กับการดำเนินการต่าง ๆ ได้แก่ การรับสมัครนักศึกษาเข้าเรียนส่วนมากจัดให้นักศึกษาได้สมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนตามความสนใจ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะประกาศแผนการเรียนของสถาบันที่จะเปิดรับสมัครในปีนั้น ๆ ว่าต้องการแผนกละจำนวนเท่าใด การคัดเลือกโดยการสอบข้อเขียนแล้วทำคะแนนเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาเท่าใด ก็ชั้นหรือที่ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา และจำนวนชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับงบประมาณ บุคลากร และสถานที่ที่มีความเหมาะสมไม่มากเกินไป จึงทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการสอนและการจัดกิจกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย ทันสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียน สังกัดกรมสามัญ ในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร หัวหน้าหมวดพลานามัย อาจารย์ผู้สอน พบว่า ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ จำนวนนักศึกษาแต่ละชั้นเรียนมากเกินไป และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บิสซอพพ์ และเอลเลียต (1985) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความยุ่งยากที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเปรียบเทียบกับครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ โดยทำการศึกษาในรัฐอิลลินอยส์ พบว่า ความยุ่งยากที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอนมากที่สุดในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนของชั้นเรียนที่มีจำนวนนักศึกษามาก โดยจะต้องมีการปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียน

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสองคือ ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนได้เน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้พัฒนาไปตามศักยภาพของตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลมากที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยการเลือกและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และประการสำคัญ อาจารย์ผู้สอนได้รับการสนับสนุนจากทางสถาบันเป็นอย่างดี จึงทำให้การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมีปัญหาน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ บุชเชอร์ (1975 : 153-154) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ควรที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับระดับความ

สามารถและความสนใจของผู้เรียน

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสามคือ ความเหมาะสมของเวลาในการจัดชั่วโมง การเรียนการสอนแต่ละวัน ทั้งนี้เนื่องจากทางฝ่ายวิชาการได้มีการวางแผนร่วมกับหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ร่วมกันวางแผนในการจัดทำตารางสอน เพราะผู้จัดนั้นเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาวิชาของหลักสูตรแต่ละระดับชั้นดีพอสมควร และมีความรู้ความสามารถเข้าใจเกี่ยวกับวัยและการพัฒนาการของผู้เรียน ทำให้การกำหนดเวลาเรียนแต่ละคาบเวลาอัตราเวลาเรียนต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียนมีความเหมาะสม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย ทินสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร หัวหน้าหมวดพลศึกษามัธยม อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา พบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องการทำความสะดวกร่างกายภายหลังจากเลิกเรียน และก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษานักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ ชั่วโมงวิชาพลศึกษาถูกนำไปใช้งานด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้มีการกำหนดเป้าหมายของผู้เรียน กำหนดแผนการสอนและโครงการสอนให้นักศึกษาได้เรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตร และสอนตามตารางสอน และประการสำคัญคือ ทางฝ่ายวิชาการของสถาบันได้มีการควบคุมการเรียนการสอน เป็นการตรวจสอบ และแก้ไขการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้สอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เป็นการตรวจดูว่าสิ่งที่ส่งไปผู้รับคำสั่งปฏิบัติถูกต้องเรียบร้อยตรงตามกำหนดเวลาเพียงใด การตรวจสอบเป็นการรักษามาตรฐานการปฏิบัติงานวิชาการของสถาบัน รักษาคุณภาพทางการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบัน การกำหนดงาน กำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน จึงทำให้มีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับน้อยที่สุดและเป็นอันดับสุดท้าย

5. ด้านเนื้อหาวิชา

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด พิจารณาเห็นว่าด้านเนื้อหาวิชาเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับเวลา และเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรียนในแต่ละชั้นเรียนว่าจะต้องเรียนอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด และเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอนที่ได้จัดเรียงตามความยากง่ายหรือเป็นลำดับขั้นตอนอย่างดีแล้ว เพื่อ

มุ่งหวังให้นักศึกษาได้รับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ โดยเน้นให้เกิดการเรียนรู้ การคิดเป็น การทำเป็น และการแก้ปัญหาเป็น ของส่วนตนและสังคม นำไปสู่ความมุ่งหมายตาม แผนการศึกษาแห่งชาติ ด้านเนื้อหาวิชาที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดเพราะอาจารย์ผู้สอนได้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรเนื้อหาวิชาที่กำหนดดำเนินการแปลงหลักสูตรเนื้อหาวิชาไปสู่การสอน โดยการกระทำออกมาในรูปของเอกสารของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ประมวลการสอน โครงการสอน คู่มือการสอน แผนการเรียนรู้แบบสอน บันทึกการสอน เอกสารเหล่านี้จะขยายเนื้อหาจาก หลักสูตรแม่บทที่เป็นลักษณะทฤษฎี ให้อยู่ในรูปที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวความคิดของ สุจริต เพียรชอบ (2526 : 32-34) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการกำหนด เนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยมีหลักเกณฑ์คัดเลือกเนื้อหาวิชาดังนี้คือ ความทันสมัยและความถูกต้องของ เนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชาควรเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาสอดคล้องกับความเป็นจริงและบรรจุในหลักสูตร เนื้อหากว้างขวางลึกซึ้ง และมีสัดส่วนพอดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยอันดับหนึ่งคือ เนื้อหาวิชามีการเรียง ลำดับจากง่ายไปหายาก ทั้งนี้เนื่องจาก หลักสูตรหรือเนื้อหาวิชาเป็นวิถิทางที่สถาบันการศึกษา เอกชนใช้เพื่อรับนิคชอบงานที่มีต่อเอ็กตบุคคลและสังคม หลักสูตรหรือเนื้อหาวิชาจะสัมพันธ์กับ ประสบการณ์จริงของผู้เรียน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรที่ได้ กำหนดไว้ โดยเป็นลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ได้จัดเรียงลำดับความยาก ง่ายหรือขึ้นตอนดีแล้ว เพื่อมุ่งหวังให้นักศึกษาได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวความคิดของ สุจริต เพียรชอบ (2526 : 32-34) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับ การกำหนดเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยมีหลักเกณฑ์คือ ทันสมัยและถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง มีความกว้างขวาง ลึกซึ้ง และมีสัดส่วนพอดี

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสองคือ ลักษณะของเนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจาก การกำหนดวิชาเรียนในสถาบันเอกชน ได้มีการ กำหนดตามสภาพการณ์ และข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาที่พิจารณาจาก เนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้เรียนในแต่ละชั้นว่าจะต้องเรียนอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด สนองความต้องการตามวัย ตามความสนใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความ สามารถ และพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ

สมคิด ชิตประสงค์ (2524) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนการวิชาพลศึกษาว่า จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถ และพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ (2526 : 32-34) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยมีหลักเกณฑ์คือ ควรเหมาะสมกับวัย ลักษณะ ตลอดจนความสามารถของผู้เรียน เน้นในส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสามคือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้โดยกำหนดแผนการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยกำหนดแผนการเรียนการสอนที่จัดเรียงตามลำดับของความยากง่ายหรือเป็นลำดับขั้นตอนอย่างดี เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ โดยเน้นให้เกิดการเรียนรู้ ความคิดเห็นกระทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น และประการที่สำคัญในการเรียนการสอนวิชานี้เน้นในด้านการฝึกปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนได้เลือกเทคนิควิธีการสอน เหมาะสมกับความสามารถ และความพร้อมของผู้เรียน จัดกระบวนการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้พัฒนาไปตามศักยภาพของตนเอง และจัดให้มีการแข่งขันต่าง ๆ เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ พงศ์ เกิดแก้ว (2515: 119) กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาควรจะมุ่งสอนเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา ผู้สอนต้องหาเทคนิคและวิธีสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของผู้เรียน และความพร้อมของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ที่ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนและสนใจที่จะร่วมกิจกรรมที่จัดให้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประดับ แก้วผลึก (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัด และบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 โดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมวดพลศึกษามัธยม และผู้บริหารโรงเรียน พบว่า กิจกรรมในวิชาพลศึกษาที่นักเรียนสนใจมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ต่อเนื่องกับระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนได้สอนตามหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดซึ่งเป็นแผนการเรียนการสอนส่วนรวม การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพื่อสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และจัดให้ทุกคน มีใช้จัดเพื่อคน

ส่วนน้อยที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกแห่งจึงจัดหลักสูตรให้แก่ นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัด และความต้องการของบุคคล ซึ่งวิชาพลศึกษา ก็เป็นวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา จนถึงระดับ อุดมศึกษา ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนในส่วนหนึ่งของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง จะมี การเปลี่ยนแปลงก็คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมันสัน (1977) (ทรงเดช เสมอคำ, 2528; อ้างอิงมาจาก อมันสัน, 1977) ได้ทำการ วิจัยเรื่อง โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและมหาวิทยาลัย ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาหลักสูตรให้เหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานในการต่อในระดับ วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ พบว่า จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมีความคล้ายคลึงกัน ความต้องการและความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษาตรงกับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียน ประถมศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ และความมุ่งหมายของ การเรียนการสอนของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย เน้นถึงความสำคัญถึงสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการ เรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา ทำนองเดียวจะเห็นได้ว่านักเรียนมัธยมศึกษาจะต้องผ่าน หลักสูตรของประถมศึกษามาก่อน และหลักสูตรมัศึกษาย่อมสอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษา และอุดมศึกษา จึงกล่าวได้ว่า เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษากับระดับมัศึกษามี ความต่อเนื่องกัน จึงมีปัญหาระดับน้อยที่สุดและเป็นปัญหาค้นคว้าง่าย

6. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด พิจารณา เห็นว่า ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรเนื้อหา วิชาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ ต้องการ โดยการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตร ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มุ่งที่จะ ส่งเสริมพัฒนาทางกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ ให้มีทักษะกลไกความรู้และทัศนคติ ให้ผู้เรียนมีความ สามารถ มีประสิทธิภาพในการทำงานโดยการศึกษาทั้งภาคปฏิบัติและทฤษฎีควบคู่กันไป ซึ่งสอดคล้องกับ แนวความคิดของ บุชเชอร์ (1975 : 88) ได้กล่าวว่า พลศึกษาคือการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งใช้ กิจกรรมทางร่างกายเป็นสื่อ มุ่งพัฒนาบุคคลทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ เพื่อให้

บุคคลเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย นอกจากนี้ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนพลศึกษาด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้ ด้านร่างกายวิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาบุคคลให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ด้านจิตใจ วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีเหตุผล สามารถตัดสินใจได้รวดเร็วเด็ดขาด ไม่มีการลังเลใจ สามารถตัดสินใจเฉพาะหน้าได้ดี และยังส่งเสริมให้คนมีความเมตตากรุณา และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว คำนารมณ์ กิจกรรมพลศึกษาเป็นวิถีทางที่จะส่งเสริมให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ของตน มีการยับยั้งใจ และมีความอดกลั้น ไม่เป็นคนที่โกรธง่าย มีอารมณ์ดี และมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ ด้านสังคม ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นโอกาสอันดีที่จะฝึกให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับหนึ่งคือ ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้ายามคับขัน ทั้งนี้เนื่องจาก การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยกิจกรรมทางกายเป็นสิ่งที่มุ่งพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ กิจกรรมทางพลศึกษาช่วยให้มีการตัดสินใจที่ดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความลังเล สามารถตัดสินใจหาหรือเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ เช่น กีฬาฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล มวย ยิมนาสติก เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้กล่าวว่า การพัฒนาของพลศึกษา ทางด้านจิตใจ วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลสามารถตัดสินใจได้รวดเร็วเด็ดขาด ไม่มีความลังเลใจ สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสองคือ ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถภาพร่างกาย มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทั้งนี้เนื่องจาก วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษาทุกระดับ อันเป็นผลต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพโดยตรง ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีคุณภาพด้านสุขภาพ และมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น มุ่งส่งเสริมพัฒนาการทางกาย ทักษะกลไก ความรู้ และทัศนคติแก่ผู้เรียน ให้ผู้ที่มีความสามารถ มีประสิทธิภาพในการทำงาน โดยการศึกษาทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนมีประโยชน์ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ต่อตนเองและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ กอง วิสุทธารมณ (2513 : 1) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษาทุกระดับ อันเป็นผลต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพโดยตรง โดยการพัฒนาคนนั้นนานาประเทศที่เจริญแล้วต่างเห็นพ้องต้องกันว่า ประชากรควรได้รับการส่งเสริมให้มีคุณภาพสำคัญ 2 ประการคือ สุขภาพและมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ สำหรับคุณภาพประการแรกถือว่าเป็นความต้องการรากฐานเพื่อเอื้ออำนวยให้การส่งเสริมคุณภาพประการหลังสัมฤทธิ์ผลได้โดยสะดวกและมีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตของบุคคล

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสาม คือ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเคลื่อนไหว ทั้งนี้เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาที่ต้องใช้กิจกรรมทางร่างกายเป็นสื่อผู้เรียนได้รับการส่งเสริมทักษะกลไกในการเคลื่อนไหว โดยได้รับการฝึกหัดซ้ำ ๆ ในหลาย ๆ อย่าง จะทำให้มีการพัฒนาการทักษะการเคลื่อนไหว ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้กล่าวถึงหลักในการเรียนทักษะทางพลศึกษา คือ การฝึกหัดซ้ำ ๆ แต่เพียงอย่างเดียวจะไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้น แต่ผู้เรียนต้องการผลย้อนกลับเพื่อเปรียบเทียบกับทักษะตนเองกับมาตรฐาน และการหยุดฝึกหัดทักษะก็พำชั่วคราวระยะหนึ่ง จะทำให้เกิดการลืมหรือทำให้ความสามารถลดน้อยลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของกีฬานั้น ๆ

ข้อที่มีปัญหาระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง ทั้งนี้เนื่องจากวิชาพลศึกษามีบทบาทเกี่ยวกับการพัฒนาให้ผู้เรียนมีการควบคุมอารมณ์ของตน มีการยับยั้งใจ และมีความอดกลั้น ไม่เป็นคนโกรธง่าย มีอารมณ์ดี และมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ เพราะการออกกำลังกายทำให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ดังมีผู้กล่าวว่าจิตใจที่แจ่มใสย่อมอยู่กับบุคคลที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้กล่าวถึงการพัฒนาด้านอารมณ์ วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีเหตุผลสามารถตัดสินใจได้รวดเร็วเด็ดขาด ไม่มีความลังเลใจ สามารถตัดสินใจเฉพาะหน้าได้ดี และยังส่งเสริมให้คนมีความเมตตากรุณา และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว กิจกรรมพลศึกษาเป็นวิถีทางที่จะส่งเสริมให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ของตน มีการยับยั้งใจ และมีความอดกลั้น ไม่เป็นคนโกรธง่าย มีอารมณ์ดี และมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา

ที่เรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน น้อยที่สุด 4 ด้าน พิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับ ดังนี้

1. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย พิจารณาเห็นว่าด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนได้จัดเตรียมการสอนด้านเครื่องมือหรือวัสดุใด ๆ ที่ช่วยให้ครูสามารถถ่ายทอด ทักษะ เจตนา ความรู้ความเข้าใจ ให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย ตลอดจนอาคารและสถานที่เกี่ยวกับการสอนพลศึกษาทั้งในร่มและกลางแจ้ง รวมทั้งห้องเก็บอุปกรณ์ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องน้ำ ห้องส้วม ที่อยู่ในสภาพที่สามารถช่วยในการเรียนการสอนดำเนินไปตามปกติ ซึ่งทางสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการให้การสนับสนุนเพราะมีงบประมาณเพียงพอ ซึ่งแตกต่างจากสถาบันการศึกษาของรัฐบาล ที่มีงบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ รัชธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยัง นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาพบว่า ปัญหาการเรียนของนิสิตคือ ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ยังขาดแหล่งค้นคว้าเนื่องจากห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร วารสารทางพลศึกษาน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ สถานที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษาในร่มมีไม่เพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ถึงแม้มีหลายวิชาที่จะต้องใช้สถานที่สอนในร่ม แต่ทางสถาบันเอกชนมีงบประมาณเพียงพอในการจัดสถานที่ โดยการก่อสร้างอย่างมีสัดส่วน ถึงแม้จะใช้ร่วมกัน แต่มีการวางแผนการก่อสร้างได้อย่างเหมาะสม และอีกประการหนึ่งทางฝ่ายวิชาการ ได้จัดตารางสอนสำหรับชั้นที่ต้องใช้สถานที่ในร่ม โดยไม่มีการสอนซ้ำกัน จึงมีปัญหามีอยู่ในระดับน้อย ซึ่งต่างจากโรงเรียนของรัฐที่มีงบประมาณจำกัดในการก่อสร้างสถานที่วิชาพลศึกษาในร่ม และมีจำนวนชั้นเรียนมากทำให้ไม่เพียงพอต่อการใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2532

ในเขตการศึกษา 7 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ สถานที่ที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษาในร่ม แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย ทันสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหา การจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาใน กรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร หัวหน้าหมวด อาจารย์ผู้สอน และนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาต่าง ๆ อยู่ในระดับมากคือ สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสองคือ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เป็นเอกเทศ และมีสิ่งอื่นรบกวน ทั้งนี้เนื่องจากในด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีการเรียนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ และในการใช้สถานที่ในการสอนทั้งในร่มและกลางแจ้งทางสถานบันเอกชนมีสถานที่ กว้างขวางไม่ชิดติดกัน รวมทั้งทางฝ่ายวิชาการได้พิจารณาข้อมูลต่าง ๆ ในการจัดตารางสอนไม่ให้เกิดความรบกวนซึ่งกันและกันในเวลาสอน จึงทำให้มีปัญหามีอยู่ในระดับน้อย

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสาม คือ สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย ทั้งนี้เนื่องจากในการเรียนวิชาพลศึกษามีการเรียนภาคปฏิบัติ ผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเป็น ชุดฝึกปฏิบัติหรือชุดพลศึกษา และหลังจากการเรียนเสร็จสิ้นผู้เรียนมีเหงื่อไคลก็จะต้องทำความสะอาดและเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเป็นชุดเรียน สำหรับทางสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีงบประมาณ เพียงพอในการก่อสร้างจัดเตรียมสถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย ซึ่งต่างจากสถาบันของ รัฐบาลที่ไม่ถึงงบประมาณเพียงพอจึงเกิดปัญหา

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2532 ในเขตการศึกษา 7 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา และความเหมาะสม และความเพียงพอของห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้าย คือ อุปสรรคในการเรียนไม่ทันสมัย ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนการสอนอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ได้วางแผนเสนออุปกรณ์และแหล่งที่จัดซื้อ ซึ่งปัจจุบันการผลิอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางด้านพลศึกษามีมาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานอุดมศึกษามิถึงประมาณเพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนทุกครั้งที่เปิดเรียน จึงทำให้อุปกรณ์ในการเรียนทันสมัยอยู่เสมอ จึงมีปัญหาลดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาลดอยู่ในระดับน้อย พิจารณาเห็นว่า ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษาเป็นวิธีทางที่อาจารย์ผู้สอนใช้เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบงาน เนื้อหาจะสัมพันธ์กับประสบการณ์จริงของผู้เรียน กิจกรรมและประสบการณ์ที่ผู้สอนจัดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้เจริญงอกงามด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ เนื้อหาต่าง ๆ ที่ทำการสอนในชั่วโมงพลศึกษา ทางอาจารย์ผู้สอนได้ดำเนินการตามหลักสูตรที่วางไว้ และได้วางแผนเตรียมการสอนเป็นอย่างดี จัดทำโครงการสอนแผนการเรียนและบันทึกการสอน ทำการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาวิชาที่ทำการสอนให้ทันสมัย และมีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัย ลักษณะ และความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาวิชามีความกว้างขวางลึกซึ้งและบรรจุไว้ในหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุจริต เพียรชอบ (2526 : 32- 34) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการกำหนดเนื้อหาวิชาพลศึกษา จะต้องทันสมัย และมีความถูกต้อง เนื้อหาวิชาควรเหมาะสมกับวัย ลักษณะ ตลอดจนความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความเป็นจริง มีความกว้างขวาง ลึกซึ้ง และมีสัดส่วนพอดี และควรบรรจุไว้ในหลักสูตร

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาลดอยู่ในระดับ อันดับหนึ่งคือ การจัดโปรแกรมพลศึกษา ไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจาก การกำหนดวิชาเรียนของสถาบัน เอกชนได้มีการกำหนดตามสถานการณ์ต่าง ๆ และข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนที่พิจารณาจากหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด และสอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน โดยกำหนดแต่ละชั้นว่าจะเรียนอะไรบ้าง เพื่อสนองความต้องการตามวัย ตามความสนใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ โดยเน้นให้สอดคล้องกับวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวกและบุคลากรที่มีอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด ชิตประสงค์ (2503) ได้กล่าววัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาพลศึกษาว่า จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถ

และพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสองคือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนได้ดำเนินการสนองตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ และประการที่สำคัญ อาจารย์ผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะวิธีการสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ จึงทำให้ผู้เรียนมีความสนใจตามเนื้อหาในวิชาทำการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ฟอง เกดแกว (2515 : 119) ได้กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาควรมุ่งสอนเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรของแต่ละรายวิชา ผู้สอนจะต้องหาเทคนิคและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถ และความพร้อมของผู้เรียน การสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียนเป็นแรงจูงใจทำให้ผู้เรียนอยากเรียน และสนใจที่จะร่วมกิจกรรมที่จัดให้ นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 101) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อาจนำเอาวิธีสอนทั่วไปมาดัดแปลงให้เหมาะสม ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบอธิบายและสาธิตการสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดเอง การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบมอบงาน การสอนแบบให้การบ้าน การสอนแบบทดลอง การสอนแบบคำถามคำตอบ การสอนโดยใช้ตำรา และการสอนแบบแก้ปัญหา

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสามคือ หน่วยกิตของวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจน้อยลงไป ทั้งนี้เนื่องจากการกำหนดหน่วยกิตของวิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ซึ่งจะทำการเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แต่นักศึกษามีความสนใจวิชาพลศึกษาเพราะมีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอนได้เตรียมการสอนเป็นอย่างดีได้ดำเนินการสอนใช้เทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นแรงจูงใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เช่น การจัดการแข่งขัน การทดสอบหลังจากการเรียนการสอน การกล่าวชมเชยและการจัดอุปกรณ์สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ รุ่งทิพา วิกิร (2527 : 128-129) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อในการสอนที่ดีว่า จะต้องดึงดูดความสนใจผู้เรียน นอกจากนี้ รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจปัญหาการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ระดับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตที่เรียน

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่ทันสมัย และไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจาก การกำหนดวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้กำหนดตามหลักสูตร เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล วายน้ำ แบดมินตัน เทนนิส กรีฑา ตะกร้อ เป็นต้น วิชาทางพลศึกษาเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงบ้าง แต่ถึงอย่างไรก็ตามอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้เตรียมวางแผนการเรียนการสอนเป็นอย่างดี และมีความสามารถในด้านที่ตนเองมีความถนัด ทำการศึกษาค้นคว้า เข้ารับการฝึกอบรม จึงมีความรู้ความสามารถนำเนื้อหาวิชาที่ทันสมัยถูกต้อง สอดคล้องกับความเป็นจริง นำมาสอนทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุจริต เพียรชอบ (2526 : 32-34) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการกำหนดเนื้อหาวิชาพลศึกษาว่า ต้องทันสมัย และมีความถูกต้อง สอดคล้องกับความเป็นจริง นอกจากนั้นบุษเชอร์ (1975 : 153-154) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดโปรแกรมพลศึกษาคือ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของกิจกรรมพลศึกษาที่จัดขึ้น

3. ด้านวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด พิจารณาเห็นว่า ด้านวิธีการสอนและการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอุดมศึกษาได้กำหนดหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง วิธีสอน การจัดสื่อการเรียนการสอน การประเมินผล สถาบันจะต้องเปลี่ยนบทบาทเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู จัดเครื่องมือ อุปกรณ์ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ งานการจัดการเรียนการสอนได้แก่ การจัดการเรียน การจัดชั้นเรียน การจัดตารางสอน การพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การสอนซ่อมเสริม การควบคุมการเรียนการสอน การดำเนินด้านการสอน ฝ่ายวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ดำเนินการจัดกำหนดวิชาต่าง ๆ การจัดชั้นเรียน การกำหนดบุคลากรในการสอน ซึ่งผู้สอนได้ดำเนินการสอนโดยเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนและจัดกิจกรรมการสอน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และได้เตรียมการสอน เทคนิควิธีการสอน เนื้อหาวิชาทันสมัยถูกต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนซึ่งช่วยให้ผู้เรียนวิชาพลศึกษาได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ บุกวอลเตอร์ (1964) ได้ให้คำจำกัดความของพลศึกษาคือ พัฒนาการที่ได้ผลดีที่สุดในด้านบุรณาการและการปรับตัวทางด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ สังคม โดยจัดให้มีการสอนและเข้าร่วมในกิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ และยิมนาสติกที่ได้

เลือกสรรแล้วตามความต้องการของสังคม

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับหนึ่งคือ ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนบ่าย ทั้งนี้เนื่องจาก ในการดำเนินการจัดการการสอนของฝ่ายวิชาการได้พิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับและในการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่า การสอนพลศึกษาในตอนบ่ายทางฝ่ายวิชาการได้กำหนดให้เป็นวิชาที่ใช้สถานที่ในร่ม หรือกลางแจ้งก็ตาม จะเป็นช่วงสุดท้ายของการเรียนของนักศึกษาที่มีความเหมาะสม เพราะหลังจากการเรียนการสอนแล้ว นักศึกษาสามารถฝึกซ้อมได้ต่อไปโดยมิต้องเป็นห่วงเรื่องการเรียนในวิชาอื่น ๆ การเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย การทำความสะอาดร่างกาย อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2532 ในเขตการศึกษา 7 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ สถานที่ทำความสะอาดหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา อุปกรณ์ฝึกซ้อมก็ฟ้าความเหมาะสมและความเพียงพอของห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสองคือ เวลาในการเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 คาบน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถฝึกซ้อมทักษะกีฬาได้ ทั้งนี้เนื่องจาก อัตราการสอนวิชาพลศึกษา 1 คาบต่อสัปดาห์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะดำเนินการเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้เตรียมวางแผนการสอนจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอนตามเนื้อหาวิชาที่ทำการสอนตามหลักสูตร และค้นคว้าเพิ่มเติมให้เนื้อหามีความถูกต้องทันสมัย เหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน มีความกว้างขวางลึกซึ้ง มีสัดส่วนพอดี และมีในหลักสูตรเนื้อหาวิชา และผู้สอนจัดให้มีความเหมาะสมใน 1 คาบต่อสัปดาห์ และให้นักศึกษาทำการฝึกซ้อมหลังเลิกเรียน จึงทำให้การเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุจริต เพียรชอบ (2526 : 32-34) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการกำหนดเนื้อหาวิชา โดยมีหลักเกณฑ์คือ เนื้อหาวิชาทันสมัยและถูกต้องเหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาวิชามีความกว้างขวาง ลึกซึ้ง มีสัดส่วนพอดี และมีในหลักสูตรเนื้อหาวิชา

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสามคือ ช่วงระยะเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนเช้า ทั้งนี้เนื่องจากการกำหนดตารางสอนฝ่ายวิชาการกำหนดหลังจากนักศึกษาได้เรียนวิชาภาคทฤษฎีแล้ว ทำให้นักศึกษาไม่มีอุปกรณ์ในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายหรือทำความสะอาดหลังเลิกเรียนแล้ว จึงมีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ ผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่สามารถสาธิตให้ผู้เรียนดูได้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยสนใจในการเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถาบันที่มีการกำหนดคุณวุฒิและความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในการเข้ามาเป็นบุคลากรในการสอนพลศึกษา ซึ่งอาจารย์ผู้สอนพลศึกษาได้รับการคัดเลือกเข้ามาอย่างดีและมีวุฒิปริญญาตรีที่ผ่านการทดสอบจากสถาบันที่ศึกษามาแล้ว ซึ่งอาจารย์ผู้สอนในแต่ละวิชามีความถนัดโดยตรง เช่น เป็นนักกีฬาของสถาบัน นักกีฬาเขต เยาวชน หรือทีมชาติ ดังนั้นจึงมีปัญหาน้อยที่สุดในด้านการสาธิตให้นักศึกษาดู และประการที่สำคัญอาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุไม่มากและมีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำ 3 ปี ถึงร้อยละ 76.5 นับได้ว่าเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนและสามารถสาธิตได้เป็นอย่างดี

4. ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2 อันดับ ระดับน้อยที่สุด 1 อันดับ พิจารณาเห็นว่า ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญของการจัดการศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบการจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นประสบผลสำเร็จเพียงใด ในการดำเนินการของฝ่ายวิชาการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลและการตัดสินผลการเรียนเอง ซึ่งมีผลต่อมาตรฐานด้านคุณภาพของผู้เรียนในแต่ละสถาบันไม่เท่าเทียมกัน ฝ่ายวิชาการจึงได้กำหนดนโยบายและวิธีการวัดผลการศึกษาและประเมินผล ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนการสอน จัดหาเครื่องมือต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอบ ส่งเสริมให้อาจารย์มีความรู้ความสามารถและทักษะในการวัดผล การสร้างแบบทดสอบ การให้คะแนน การประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ ตรวจสอบเอกสารประกอบการประเมินผลทุกชนิดให้ถูกต้องตามระเบียบ ในด้านการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน ได้ดำเนินการประเมินผลตามนโยบายและหน้าที่ โดยการประเมินผลก่อนการเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ทักษะพื้นฐานของ

ผู้เรียนก่อนที่จะทำการสอน การประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และพฤติกรรมตามที่กำหนดหรือไม่ การประเมินผลปลายภาคเรียน เพื่อตรวจสอบคุณภาพการเรียน การสอน

ความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน เพื่อสรุปผลการเรียนพิจารณาให้ระดับคะแนน ซึ่ง สอดคล้องกับแนวความคิดของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2523 : 128) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและการประเมินผล ดังนี้ ช่วยให้ผู้สอนทราบความรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนแนะและปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงของผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนทราบถึงประสิทธิภาพของการสอน ช่วยให้ผู้สอนระบุ ประเมินและปรับปรุงวิธีการสอนแบบต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ ผู้เรียนไม่เคยทราบความก้าวหน้าของตนเองในขณะที่เรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้ดำเนินการตามนโยบายของฝ่ายวิชาการ โดยการประเมินผลก่อนการเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะพื้นฐานของผู้เรียนก่อนทำการสอน เช่น การทดสอบความพร้อมของผู้เรียน การทดสอบความรู้ทักษะรายวิชาก่อนเรียน เพื่ออาจารย์ผู้สอนจะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาแต่ละคน การประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการประเมินผลที่เรียนไปสอบไป เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและพฤติกรรมตรงตามที่กำหนดหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ผู้เรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดในแผนการสอนของผู้สอน อาจารย์ผู้สอนต้องสอนซ่อมเสริม การประเมินผลระหว่างเรียน อาจารย์ผู้สอนเลือกจากวิธีการต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสม และหลาย ๆ แบบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจสอบผลงาน การทดสอบ เป็นต้น และตีตราผลผลการประเมินในป้ายประกาศของภาคพลศึกษาให้นักศึกษาทราบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2523 : 128) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลดังนี้ ช่วยให้ผู้สอนทราบความรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนแนะและปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงของผู้เรียน

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสองคือ เกณฑ์การวัดผลไม่แน่นอน ทั้งนี้เนื่องจาก อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้ทำการประเมินผลการเรียนการสอนไว้อย่างแน่นอน ซึ่งพิจารณาจากความรู้ความสามารถของผู้เรียน เช่น วิชาฟุตบอลสามารถเตะลูกได้ 10 ครั้ง ยิ่งประตูได้ 10 คะแนนอย่างต่ำ การลงเล่นทีม เป็นต้น ส่วนการกำหนดคะแนนของอาจารย์ผู้สอนในชั่วโมงพลศึกษาได้แบ่งเป็นส่วน เช่น คะแนนมาเรียนและความสนใจ 10 คะแนน คะแนนการรายงาน 10 คะแนน

คะแนนสอบภาคทฤษฎี 20 คะแนน และคะแนนสอบภาคปฏิบัติ 60 คะแนน หลังจากที่ได้คะแนนมาแล้วก็มีมาตรฐานในการวัดผลและประเมินผลคือ การเข้าคะแนนที่จะเห็นได้ว่าการวัดผลแน่นอน จึงมีปัญหาย่อยในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ผาณิต บิลมาศ (2524 : 16-17) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและการประเมินผล ดังนี้ การวัดผลคือ การนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้ไปเปรียบเทียบหรือจัดกับสิ่งของที่ต้องการจะทราบถึงประมาณ ขนาด สามารถวัดได้ทันที การประเมินผลคือ การตรวจสอบหรือตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่าง ๆ

ข้อที่มีปัญหาย่อยในระดับน้อยที่สุด อันดับสามคือ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียน เพราะคะแนนวิชาพลศึกษาต่ำ ทั้งนี้เนื่องจาก ในด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อาจารย์ผู้สอนได้ใช้เทคนิควิธีการสอนแบบต่าง ๆ ในแต่ละเนื้อหาวิชา เพื่อเป็นการสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียน ซึ่งเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งให้ผู้เรียนอยากเรียนและสนใจที่จะร่วมกิจกรรมที่จัด รวมทั้งได้มีการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนให้นักศึกษาทราบ ตลอดจนทางสถาบันอุดมศึกษาได้ให้การสนับสนุนในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จึงทำให้มีปัญหาย่อยในระดับน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ พอง เกิดแก้ว (2515 : 119) ได้กล่าวว่าการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรแต่ละรายวิชา ผู้สอนจะต้องหาเทคนิคและวิธีสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและความพร้อมของผู้เรียน การสร้างความพร้อมของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนอยากเรียน และสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่จัด นอกจากนี้ วิษณุ กล้าวิจารณ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 7 โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2533 ในเขตการศึกษา 7 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เห็นว่ามีปัญหาย่อยในระดับน้อยคือ ความเพียงพอของตำราและเอกสารทางพลศึกษาให้นักศึกษาค้นคว้า อุปกรณ์ทางด้านสันทนาการ อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียน อุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษากับจำนวนนักศึกษา สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกกิจกรรมพลศึกษา อุปกรณ์เพื่อฝึกซ้อมกีฬา ความเหมาะสมและความพร้อมของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษาในร่ม

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ ผู้สอนไม่มีความยุติธรรมเพียงพอในการให้คะแนน ทั้งนี้เนื่องจาก อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษารับนโยบายจากฝ่ายวิชาการและดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างมีหลักเกณฑ์และวิธีการ โดยก่อนเริ่มเรียนวิชาพลศึกษาในแต่ละรายวิชามีการประเมินผล ท้าข้อตกลงในด้านการวัดผลและประเมินผลอย่างละเอียด นักศึกษาทุกคนมีความเข้าใจถึงแนวทางในการเรียนการสอน ตลอดจนการทดสอบ โดยเฉพาะทางภาคปฏิบัติในแต่ละวิชามีการกำหนดการสอบทักษะหลาย ๆ แบบ เช่น การสอนวิชาบาสเกตบอล การสอบได้กำหนดแบบการทดสอบคือ การเลี้ยงลูกอยู่กับที่ การเลี้ยงลูกชกแซก การเลี้ยงลูกจับเวลา การยิงประตูได้เป้า การเลี้ยงลูกยิงประตู การยิงลูกโทษ และการเล่นทีม ซึ่งคะแนนทักษะแต่ละอย่างได้กำหนดไว้แน่นอน นักศึกษาทุกคนมีความเข้าใจถึงความแตกต่างแต่ละบุคคลในด้านความรู้ ความสามารถ จึงทำให้ปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด พิจารณาเห็นว่า ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้ดำเนินการสอนตามหลักสูตรที่ทางทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดและดำเนินการตามนโยบายของสถาบัน โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษาทุกคนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ เพื่อให้เป็นพลเมืองดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ไว้ว่า ทางด้านร่างกาย วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาบุคคลให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ทางด้านจิตใจ วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีเหตุผล สามารถตัดสินใจได้รวดเร็วเด็ดขาด ไม่มีการลังเลใจ สามารถตัดสินใจเฉพาะหน้าได้ดี และยังส่งเสริมให้คนมีเมตตากรุณาและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่เห็นแก่ตัว ทางด้านอารมณ์ กิจกรรมพลศึกษาเป็นวิถีทางที่จะส่งเสริมให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ของตน มีการยับยั้งใจ และมีความอดกลั้นไม่เป็นคนที่โกรธง่าย มีอารมณ์ดีและมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ ทางด้านสังคม กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นโอกาสอันดีที่จะฝึกให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับหนึ่งคือ ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้ายามคับขัน ทั้งนี้เนื่องจาก การเรียนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน นักศึกษาได้เรียนทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ โดยเฉพาะทางด้านจิตใจ วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีเหตุผล ตัดสินใจได้รวดเร็วเด็ดขาด ไม่มีการลังเลใจ สามารถตัดสินใจเฉพาะหน้าได้ดี และยังส่งเสริมให้คนมีเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่เห็นแก่ตัว ทั้งนี้เห็นได้จากการเรียนการสอน พลศึกษาผู้เรียนจะได้รับการฝึกหัดทักษะต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญ เมื่อมาเล่นทีมก็ใช้ประสบการณ์ ในการฝึกหัดมาใช้ในการเล่นทีมหรือแข่งขัน ผู้เรียนจะต้องแก้ไขเหตุการณ์บ่อย ๆ ครึ่งก็จะสามารถ นำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้ เช่น การเรียนวิชาบาสเกตบอล การตัดสินใจเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ส่งลูกบาสเกตบอล หรือยิงประตู สถานการณ์เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้เรียนจะต้องแก้ไขเหตุการณ์ เฉพาะหน้าทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้กล่าวถึง วิชาพลศึกษาช่วยในการส่งเสริมทางด้านจิตใจ ช่วยให้ผู้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีเหตุผล สามารถตัดสินใจได้รวดเร็วเด็ดขาด ไม่มีการลังเลใจ สามารถตัดสินใจเฉพาะหน้าได้ดี

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสองคือ ผู้เรียนไม่นำความรู้ ความเข้าใจ และ ประสบการณ์ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาได้มี ความรู้ ความเข้าใจ วิชาพลศึกษาเมื่อเรียนแล้วนำสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ฝึกหัดหรือพักผ่อนยามว่าง ทำให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส เป็นมิตรกับ คนทั่ว ๆ ไป ทำให้อารมณ์ดี และสามารถนำกิจกรรมที่เรียนเข้าไปร่วมฝึกหรือร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนรู้จักการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ เช่น การเล่นเกม กีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ สลัด และ กีฬาอื่น ๆ ที่สามารถใช้เล่นในยามว่าง และเข้าสังคมได้ดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้กล่าวว่าพลศึกษาช่วยส่งเสริมทางด้านสังคม กิจกรรมพลศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมผู้อื่น ซึ่งเป็นโอกาสอันดีที่จะฝึกให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัว เข้า กับผู้อื่นได้

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสามคือ ฝึกให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการ ทักษะเบื้องต้นของกีฬาประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอาจารย์ผู้สอน วิชาพลศึกษาสอนตามหลักสูตรของสถาบัน ซึ่งวิชาพลศึกษามีการเรียนกีฬาประเภททีมและประเภท บุคคล โดยหลักสูตรวิชาพลศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น มุ่งส่งเสริมพัฒนาการทางด้าน ร่างกาย ทักษะกลไก ความรู้ และทัศนคติให้แก่ผู้เรียน ให้เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีประสิทธิภาพ

ในการทำงาน โดยศึกษาทั้งในภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีกีฬาที่เรียน เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประดับ แก้วผลึก (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 โดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมวดพลศึกษามัย และผู้บริหารโรงเรียน พบว่า กิจกรรมในวิชาพลศึกษาที่นักเรียนสนใจมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนได้สอนตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กิจกรรมต่าง ๆ มีทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี โดยเฉพาะกิจกรรมทางปฏิบัติทำให้ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริงเพราะวิชาพลศึกษามีการส่งเสริมพัฒนาทางด้านอารมณ์ ทำให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง มีการยับยั้งใจ และมีความอดกลั้นไม่เป็นคนโกรธง่าย มีอารมณ์ดีและมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด ชิตประสงค์ (2524 : 1) ได้กล่าวถึงการพัฒนาของวิชาพลศึกษาทางด้านอารมณ์ กิจกรรมพลศึกษาเป็นวิถีทางที่จะส่งเสริมให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ของตน มีการยับยั้งใจและมีความอดกลั้นไม่เป็นคนโกรธง่าย มีอารมณ์ดี และมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ

6. ด้านการจัดบุคลากร

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด พิจารณาเห็นว่า ด้านการจัดบุคลากรเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดตัวบุคลากรเข้าปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาเอกชน ซึ่งบุคลากรที่ได้รับการคัดเลือกเฉพาะบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และบุคลากรที่ทำหน้าที่การสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้คุณภาพการเรียนการสอนดีตามไปด้วย ในการคัดเลือกบุคลากร ทางสถาบันเอกชนมีขั้นตอนวิธีการในการคัดเลือกที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในสถาบัน โดยคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญ มีทักษะในการปฏิบัติงานดี ตลอดจนทางสถาบันมีการพัฒนาบุคลากร ส่งเสริมให้อาจารย์มีความรู้เพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุ่งพัฒนาผู้สอนให้มีสมรรถภาพสูง ซึ่งอันจะส่งผลให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ แวนดี้ และเพท (1957 : 49) ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับครูได้รับการฝึกหัดมาเป็นอย่างดี นอกจากนี้ มอร์แกน ได้เขียนบทความเรื่องครูในฐานะผู้นำคนสำคัญ มีความเห็นว่า

ครูแต่ละคนมีหลักการและวิธีการสอนแตกต่างกัน โดยเฉพาะครูที่สอนวิชาพลศึกษาต้องใช้เทคนิคและความสามารถในการที่จะทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการไปในทางที่ดีและถูกต้องได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดอันดับหนึ่งคือ จำนวนผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้กำหนดอัตรากำลังในการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการปฏิบัติงานดี เข้ามาทำการสอนภาควิชาพลศึกษาอย่างพอเพียงกับจำนวนนักศึกษาและชั้นเรียนแต่ละภาควิชาที่เปิดทำการสอน ทำให้จำนวนผู้สอนวิชาพลศึกษาพอเพียง จึงมีปัญหายุ่งยากในระดับน้อยที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย ทันสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร หัวหน้าหมวดพลานามัย อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมากคือ อัตราส่วนของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนไม่เหมาะสม

ข้อที่มีปัญหาย่อยในระดับน้อยที่สุด อันดับสองคือ การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจาก อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาได้มีการวางแผนการเรียนการสอน คัดเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนจัดทำโครงการสอน และบันทึกการสอนโดยเฉพาะเนื้อหาของกิจกรรมเลือกได้เหมาะสมกับวัยลักษณะตลอดจนความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

ในการเลือกกิจกรรมที่ใช้ในการสอนทำให้นักศึกษามีการพัฒนาการในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ ทั้งในด้านพัฒนาการเป็นรายบุคคลและพัฒนาเป็นกลุ่ม เช่น กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล และกิจกรรมเป็นทีม ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และเกิดความรู้สึกภูมิใจในความสามารถของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ บุชเชอร์ (1975 : 153-154) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดโปรแกรมพลศึกษาไว้คือ กิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนควรที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียน และกิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถช่วยทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ ทั้งในด้านการพัฒนาเป็นรายบุคคลและพัฒนากลุ่ม นอกจากนี้ นันทอภิมาร์ (วิชฌุ กล้าวิจารณ์, 2533; อ้างอิงมาจาก นันทอภิมาร์, 1982) ได้ทำการวิจัยเรื่องโปรแกรมพลศึกษาที่ใช้

อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐไอโอวา ที่เป็นที่ต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า กิจกรรมที่จัดมากในโรงเรียนคือ วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และบาสเกตบอล กิจกรรมที่นักเรียนต้องการคือ วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และเทนนิส นักเรียนชอบกีฬาที่เป็นทีมมากกว่ากิจกรรมแบบอื่น ๆ

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสามคือ การมีทัศนคติต่อตัวผู้สอนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญ มีทักษะในการปฏิบัติเป็นอย่างดี จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และประการที่สำคัญในด้านการสอนวิชาพลศึกษามีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะภาคปฏิบัติอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องสาธิตให้นักศึกษาดู ทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่น และศรัทธาในตัวผู้สอน รวมทั้งภาคปฏิบัติบางครั้งผู้สอนได้ร่วมลงเล่นกับนักศึกษา ทำให้เกิดความใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น นักศึกษาจึงมีทัศนคติต่อตัวผู้สอนในทางที่ดี และมีปัญหาระดับน้อยที่สุด

ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด อันดับสุดท้ายคือ คุณวุฒิของผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากในการคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทางสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน บุคลากรที่ได้รับการคัดเลือกเฉพาะบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะทางกีฬาอย่างดียิ่ง ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน วุฒิต่างการศึกษาระดับปริญญาตรี พลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 70.6 วุฒิสสูงกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.4 ซึ่งเห็นได้ว่าปัญหาด้านคุณวุฒิของผู้สอนจึงมีความเหมาะสม จึงมีปัญหาลดอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรให้อาจารย์ผู้สอนเน้นกิจกรรมการสอน ฝึกหัดให้นักศึกษาได้ใช้กิจกรรมในการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้ายามคับขัน

2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรจัดโปรแกรมวิชาพลศึกษาพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้

3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรจัดตารางสอนให้มีความเหมาะสมและกำหนดจำนวนนักศึกษาแต่ละชั้นเรียนไม่ควรมากเกินไป

4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรจัดสถานที่สอนวิชาพลศึกษาในร่มให้เพียงพอ

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนทำการทดสอบหลังจากการสอนบ่อยครั้ง และควรแจ้งให้นักศึกษาทราบ

6. ด้านบุคลากร

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรพิจารณาจำนวนอาจารย์ผู้สอนว่าเพียงพอหรือไม่ และการสอนควรเน้นเรื่องทักษะให้มาก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

2. ควรศึกษาวิจัยเพื่อประเมินผลการพัฒนาสมรรถภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

3. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กอง วิสุทธารมณ. การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ. เอกสารประกอบคำบรรยาย

ณ หอประชุมกรมการศาสนา, 28 มกราคม 2513. อัดสำเนา.

กานดา พูลลาภทวี. การประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระนครเหนือ, 2528.

คริสเตียน, วิทยาลัย. ระเบียบการศึกษาประจำปีการศึกษา 2534. กรุงเทพฯ : 2534.

จรวัย แก่นวงษ์คำ. การจัดและการบริหารพลศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรการพิมพ์, 2524.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. "การจัดระบบการเรียนการสอน," ใน เอกสารการเรียนการสอนชุดวิชาวิทยาการการสอน หน่วยที่ 12. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.

ชาณุวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

ธฤติจิตต์, มหาวิทยาลัย. คู่มือนักศึกษา 2534. กรุงเทพฯ : ฤทธิศรีการพิมพ์, 2534.

บุญชัย ทันสมัย. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

บุญสม มาร์ติน, "สาส์นจากอธิการบดีกรมพลศึกษา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 3 : 1 ; มกราคม - ตุลาคม 2530.

ประดับ แก้วผลึก. ปัญหาการวัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

ผาณิต บิลมาศ. การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2524.

พยาบาลเช็นหลุยส์, วิทยาลัย. คู่มือนักศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, 2534.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา. การสำรวจปัญหาการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีระดับมหาวิทยาลัย
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

รุ่งทิวา จักรีก. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2527.

เริงเดช อุทธิเสน. ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับการ
ประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

เลิศชัย สอนสุภาพ. ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา," วารสารสุขศึกษาพลศึกษา
และสันตนาการ. 1 : 10; มิถุนายน 2512.

วิษณุ กล้าวิจารณ์. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรมอาชีว
ศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

ศรีปทุม, มหาวิทยาลัย. คู่มือและหลักสูตรการศึกษา. กรุงเทพฯ : หอรัตนชัยการพิมพ์, 2533.

พอง เกิดแก้ว. การพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษร, 2520.

ศิลป์ชัย สุวรรณธาดา. "ข้อเสนอแนะวิธีการวัดและการให้คะแนนในวิชาพลศึกษา,"
วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ. 7 : 21; เมษายน 2524.

สมคิด ชิตประสงค์. หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. "หลักการจัดและประเมินผล," เอกสารคู่มืออาจารย์ด้านการเรียน
การสอน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการหน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523.

สุจิตต์ เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

หอการค้าไทย, มหาวิทยาลัย. ระเบียบการและหลักสูตรการศึกษาศึกษาปีการศึกษา 2533.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, 2533.

หัวเจียว, วิทยาลัย. คู่มือและหลักสูตรการศึกษา. กรุงเทพฯ : 2533.

อนันต์ อัครชู. การศึกษาระบบการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511. อัดสำเนา.

อัสสัมชัญ, มหาวิทยาลัย. ระเบียบการและหลักสูตรการศึกษา ปีการศึกษา 2533. กรุงเทพฯ :

ม.ป.ท., ม.ป.ป.

Amundson, Nena Alice. "Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and Universities," Dissertation Abstracts International, 151 - 152 A; July, 1977.

Bucher, Charles A. Foundation of Physical Education. St. Louis : The C.V. Mosby Co, 1975.

Horton, David. "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Community Colleges of Arkansas," Dissertation Abstracts International. 39 : 3450 A; December, 1978.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Journal of Educational Psychological Measurement. 30 : 607 - 610 ; November, 1970.

Morgan, Joy Elner. "The Teacher as a Special Leader," Journal of Health, Physical Education and Recreation. 16 : 18 - 20; December, 1950.

Nantogmah, Samuel Yakuber. "Physical Education Programs Offered in Iowa High Schools, Preferred by Seniors, and Recommended by Professors in Iowa Colleges and Universities," Dissertation Abstracts International. 43 : 1080 - A; October, 1982.

Vannier, Maryhelen and Hollis F. Fait. Teaching Physical Education in Secondary School. Philadelphia : W.B. Saunders Company. P.49, 1957.

Wilke, Barbara June "The Future of the General Instruction Physical Education : A Delphi Study," Dissertation Abstracts International. 43 : 2278 - A; January, 1983.

ภาคผนวก

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ()

หน้าข้อความ หรือเติมข้อความหรือตัวเลขในช่องว่างให้ตรงกับ

สภาพความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. วุฒิต่างการศึกษา
 () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี
 () สูงกว่าปริญญาตรี () อื่น ๆ โปรดระบุ
4. สถานที่ท่านกำลังทำงานอยู่ในปัจจุบัน
5. ประสบการณ์ในการทำงาน (ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน)
 () 1 - 2 ปี () 3 - 4 ปี
 () 5 - 6 ปี () 7 - 8 ปี
 () มากกว่า 8 ปีขึ้นไป (โปรดระบุ)
6. ท่านสอนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ คาบ
7. นอกจากสอนวิชาพลศึกษา ท่านสอนวิชาอื่นด้วยหรือไม่
 () สอน สัปดาห์ละ คาบ
 () ไม่สอน
8. ถ้าสอนท่านสอนวิชาใด
 1.
 2.
 3.
9. ท่านเคยทำโครงการสอนพลศึกษาหรือไม่
 () เคย
 () ไม่เคย

10. ถ้าเคยทำในลักษณะใด

() เป็นบางภาคการศึกษา

() ทุกปีการศึกษา

() เป็นบางปี

() ทำปีเว้นปี

() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏในสถาบันของท่าน

- ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหามากที่สุด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องมากที่สุด
- ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหามาก โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องมาก
- ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหาน้อย โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อย
- ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหาน้อยที่สุด โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อยที่สุด
- ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหาไม่มีปัญหา โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องไม่มีปัญหา

1. ด้านจุดมุ่งหมายของการสอน

หลังจากที่ทบทวนวิชาพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดนี้มากน้อยเพียงใด

รายการ	บรรลุจุดมุ่งหมาย					
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี บรรลุ
1. ผู้เรียนไม่ได้พัฒนาสมรรถภาพร่างกาย						
2. ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเคลื่อนไหว.....						
3. ทำให้ระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำงาน มีความสัมพันธ์						
4. ฝึกให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการทักษะ เบื้องต้นของกีฬาประเภทต่าง ๆ						
5. ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า ยามคับขัน						
6. ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง						
7. ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา						
8. ฝึกให้ผู้เรียนได้สร้างความสามัคคี						
9. ทำให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง						
10. ผู้เรียนได้นำความรู้ ความเข้าใจและ ประสบการณ์ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.

2.

2. ด้านเนื้อหาพลศึกษา

หลังจากที่ท่านเรียนวิชาพลศึกษาท่านประสบปัญหาในด้านเนื้อหาวิชามากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรไม่สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน						
2. ลักษณะของเนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้						
3. เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่จัดสอน ไม่เหมาะสมกับสอดคล้องกับวัฒนธรรมและแวดล้อมในสังคมไทยในปัจจุบัน						
4. เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน						
5. เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ต่อเนื่องกับระดับมัธยมศึกษา						
6. เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้						
7. ค่าหน่วยกิตของเนื้อหาวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ทำให้ความสนใจของผู้เรียนลดน้อยลงไปด้วย ..						
8. เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่ทันสมัยและไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
9. คำอธิบายในเนื้อหาวิชาพลศึกษายังไม่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจ						
10. เนื้อหาวิชามีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก .						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.
2.
3.
4.

3. ด้านการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

หลังจากที่ท่านสอนวิชาพลศึกษาแล้วท่านประสบปัญหาทางด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. ผู้เรียนวิชาพลศึกษาไม่ค่อยพร้อมที่จะเรียน						
2. ผู้เรียนมาเรียนไม่ตรงต่อเวลาจึงทำให้การสอนล่าช้าไม่ได้ผลเท่าที่ควร						
3. หลังจากผู้สอนอธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนดูแล้ว ผู้เรียนไม่ค่อยเข้าใจและไม่สามารถปฏิบัติตามได้						
4. จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอน						
5. ผู้เรียนไม่สนใจการสอนของผู้สอน						
6. ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้						
7. ความยุ่งยากของการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ผู้เรียนแต่ละเพศ						
8. ผู้สอนไม่สามารถใช้วิธีสอนได้หลาย ๆ วิธี						
9. ผู้สอนไม่เข้าใจในหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ...						
10. ผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการสอนใหม่						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
11. ความเหมาะสมของเวลาในการจัดชั่วโมง การเรียนการสอนแต่ละวัน						
12. ชั่วโมงวิชาพลศึกษาถูกนำไปใช้ในงานด้านอื่น ๆ						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.
2.
3.

4. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน

หลังจากที่ท่านสอนวิชาพลศึกษาท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนมากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
ก. <u>อุปกรณ์</u>						
1. อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในชั่วโมงไม่เพียงพอ กับจำนวนนักศึกษา						
2. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมของผู้เรียนไม่เพียงพอ ...						
3. ความไม่สะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์การสอน .						
4. สภาพของอุปกรณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาไม่ได้ มาตรฐาน						
5. ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์						
6. ขาดอุปกรณ์ในการส่งเสริมการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา เช่น นาฬิกาจับเวลา เครื่องชั่ง น้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง เครื่องทดสอบสายตา						
7. ขนาดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน						
8. อุปกรณ์ในการสอนไม่ทันสมัย						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
<u>ข. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก</u>						
9. สถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม มีไม่เพียงพอ						
10. สถานที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษากลางแจ้ง มีไม่เพียงพอ						
11. สถานที่ใช้ในการสอนไม่เป็นเอกเทศ และมีสิ่ง รบกวน						
12. สถานที่ และสนามที่ใช้สอนไม่ได้มาตรฐาน						
13. สถานที่ใช้ในการสอนอยู่ใกล้กับอาคารเรียน ซึ่งทำให้มีเสียงรบกวนวิชาอื่น ซึ่งทำการสอน ไม่เต็มที่						
14. สถานที่ทำความสะอาดและห้องแต่งกาย						
15. เอกสารและแหล่งศึกษาค้นคว้า ทางวิชาพลศึกษา						

ปัญหาอื่น ๆ : (โปรดระบุ)

1.
2.
3.

5. การวัดและประเมินผล

หลังจากที่ท่านสอนวิชาพลศึกษา ท่านประสบปัญหาในการวัด และประเมินผลผู้เรียนมากน้อยเพียงใดในเรื่องต่อไปนี้

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. ขาดแบบทดสอบ และคู่มือในการทดสอบ						
2. ผู้สอนไม่สามารถประเมินผลการนำไปใช้ของผู้เรียนได้						
3. ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการทดสอบ เพราะคะแนนน้อย						
4. เวลาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา น้อยเกินไป						
5. ผู้สอนไม่สามารถวัดและประเมินผล ผู้เรียนที่มีร่างกายผิดปกติได้						
6. ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการวัดผล และประเมินผล						
7. การทดสอบย่อยหลังจากการสอนจบคาบเรียน ..						
8. การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ						
9. ประเมินผล ไม่ทัน และ ไม่ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.

2.

6. ด้านบุคลากร (ตัวนักศึกษา)

หลังจากที่ท่านสอนวิชาพลศึกษา ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนมากน้อยเพียงใดในเรื่องต่อไปนี้

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา						
2. ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา เพราะไม่ได้เอาไปเรียนต่อ						
3. ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรม พิเศษไม่ใช่กิจกรรมวิชาการ						
4. ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจในการเรียนวิชาพลศึกษา						
5. ผู้เรียนไม่เข้าใจวิธีการสอนของผู้สอน วิชาพลศึกษา						
6. ผู้เรียนอยากเล่นมากกว่าเรียนทักษะพื้นฐาน ทางกีฬา						
7. ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้น ในการเรียน						
8. ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะกีฬาไม่เท่ากัน ซึ่งทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน						
9. ผู้เรียนมาเรียนไม่สม่ำเสมอ และไม่ตรงต่อเวลา						
10. ผู้เรียนไม่เคยได้รับการตรวจสอบสภาพในสถาบัน .						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
11. การถูกตำหนิจากผู้สอนวิชาอื่นในกรณีที่ผู้เรียน วิชาพลศึกษาไปเรียนวิชาอื่นไม่ทัน						
12. ความประพฤติดุโดยทั่วไปของผู้เรียน						
13. การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน						
14. การมีทัศนคติต่อตัวผู้สอนวิชาพลศึกษา						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.
2.
3.

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะลงในช่องว่าง

1. ด้านจุดมุ่งหมาย
.....
.....
2. ด้านเนื้อหาวิชา
.....
.....
3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
.....
.....
4. ด้านอุปกรณ์ สถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก
.....
.....
5. ด้านการวัดและการประเมินผล
.....
.....
6. ด้านการจัดบุคลากรผู้สอน
.....
.....
7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ
.....
.....

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้า

ข้อความ หรือเติมข้อความหรือตัวเลขในช่องว่างให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. สถาบันที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน
4. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในคณะ
5. วิชาพลศึกษาที่ท่านชอบและอยากเรียน
 1.
 2.
 3.
 4.
 5.

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏในสถาบัน

ของท่าน

ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหาน้อย	โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องมากที่สุด
ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหามาก	โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องมาก
ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหาน้อย	โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อย
ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่ามีปัญหาน้อยที่สุด	โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องน้อยที่สุด
ถ้าข้อใดที่ท่านเห็นว่าไม่มีปัญหา	โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่มีปัญหา

1. ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

หลังจากที่ท่านเรียนวิชาพลศึกษาสำเร็จท่านสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดนี้มากน้อยเพียงใด

รายการ	บรรลุจุดมุ่งหมาย					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. ผู้เรียนไม่ได้พัฒนาสมรรถภาพร่างกาย						
2. ผู้เรียนมีทักษะในการเคลื่อนไหว						
3. ทำให้การทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย มีความสัมพันธ์						
4. ฝึกให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถในการทักษะ เบื้องต้นของกีฬาประเภทต่าง ๆ						
5. ผู้เรียนสามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า ยามคับขัน						
6. ผู้เรียนมีจิตใจแจ่มใสร่าเริง						
7. ผู้เรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา						
8. ฝึกให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง						
9. ทำให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง						
10. ผู้เรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจและ ประสบการณ์ไปใช้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.

2.

2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

หลังจากที่ท่านเรียนวิชาพลศึกษาท่านประสบปัญหาในด้านเนื้อหาวิชามากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตร ไม่สนองความสนใจและความต้องการของผู้เรียน						
2. การจัดโปรแกรมวิชาพลศึกษา ไม่ยืดหยุ่นพอที่จะให้ผู้เรียนเลือกวิชาเรียนได้						
3. เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่จะให้เรียน ไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ในสังคม						
4. หน่วยงานของวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจลดน้อยลง ไป						
5. เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสมกับบุคลิกและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน						
6. เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้						
7. คำอธิบายในรายวิชาของวิชาพลศึกษายังไม่ชัดเจนพอ						
8. เนื้อหาวิชาที่เรียน ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนตามลำดับขั้นได้						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
9. เนื้อหาวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา ไม่ต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษา						
10. เนื้อหาวิชาพลศึกษา ไม่ทันสมัยและ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.

2.

3. ด้านการสอนและการจัดกิจกรรมการสอน

หลังจากที่ท่านได้เรียนวิชาพลศึกษา ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนและกิจกรรมการสอนมากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจถึงวิธีและขั้นตอนในการดำเนินการสอนวิชาพลศึกษา						
2. ผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่ค่อยเตรียมการสอน						
3. ผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่สามารถสาธิตให้ผู้เรียนดูได้ซึ่งทำให้ผู้เรียน ไม่ค่อยสนใจในการเรียน						
4. ผู้สอนพลศึกษาใช้วิธีการสอนแบบเก่า ๆ ไม่คิดริเริ่มการสอนแบบใหม่ ๆ						
5. ผู้สอนพลศึกษา ไม่สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้						
6. ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนเช้า						
7. ช่วงเวลาที่จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาในตอนบ่าย						
8. ผู้สอน ไม่สามารถใช้วิธีสอนได้หลาย ๆ วิธี						
9. ผู้สอนไม่เข้าใจในหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา						
10. จำนวนผู้เรียนแต่ละชั้นมากเกินไปจึงทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการเรียน						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
11. เวลาในการเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 คาบ น้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถฝึกซ้อมทักษะกีฬาได้						
12. กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสมกับ เวลาที่กำหนด						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.
2.
3.

4. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน

หลังจากที่ท่านได้เรียนวิชาพลศึกษา ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกของการเรียนมากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
ก. <u>เกี่ยวกับอุปกรณ์</u>						
1. อุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษาในชั่วโมง ผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่ค่อยเตรียมการสอน						
2. อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมของผู้เรียนไม่เพียงพอ ...						
3. ความไม่สะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ในการเรียน						
4. สภาพของอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษาไม่ได้มาตรฐาน						
5. ขาดอุปกรณ์เบ็ดเตล็ดที่ช่วยในการเรียน เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง นาฬิกาจับเวลา เครื่องทดสอบสายตา						
6. ขนาดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน						
7. อุปกรณ์ในการเรียนไม่ทันสมัย						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
ข. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก						
8. สถานที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษาในร่ม มีไม่เพียงพอ						
9. สถานที่ใช้ในการเรียนวิชาพลศึกษากลางแจ้ง มีไม่เพียงพอ						
10. สถานที่ในการเรียนไม่เป็นเอกเทศ และมีสิ่ง อื่นรบกวน						
11. สถานที่ และสนามที่ใช้ในการเรียนไม่ได้ มาตรฐาน						
12. สถานที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษาอยู่ใกล้กับอาคาร เรียนทำให้มีเสียงรบกวนวิชาอื่นอยู่เสมอ						
13. สถานที่ทำความสะอาด และห้องแต่งกาย						
14. เอกสาร และแหล่งศึกษาค้นคว้าทางพลศึกษา ..						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.
2.
3.

5. ด้านการวัดและประเมินผล

หลังจากที่ท่านเรียนวิชาพลศึกษา ท่านประสบปัญหาในการวัดผลและประเมินผลวิชา
พลศึกษา มากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. ผู้เรียนไม่เคยทราบความก้าวหน้าของตนเอง ในขณะที่เรียนวิชาพลศึกษา						
2. เกณฑ์การวัดผล ไม่แน่นอน						
3. ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียน เพราะ คะแนนวิชาพลศึกษาน้อย						
4. ผู้สอนไม่มีความยุติธรรมเพียงพอในการให้คะแนน						
5. การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาไม่ทันสมัย และไม่ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของวิชา						
6. การแจ้งผลการเรียน ให้ผู้เรียนทราบ						
7. แบบทดสอบและวัดผลของผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่สามารถวัดผลได้ทันเวลาที่กำหนด						
8. แบบทดสอบของผู้สอนไม่เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
9. แบบทดสอบของผู้สอนไม่เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ในการทดสอบ						
10. การให้คะแนน ไม่ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.
2.
3.

6. ด้านบุคลากร (ตัวผู้สอน)

หลังจากท่านเรียนวิชาพลศึกษา ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอนมากน้อยเพียงใด

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
1. บุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสม....						
2. ผู้สอนวิชาพลศึกษาขาดความรับผิดชอบในการสอน						
3. ผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่ค่อยมีความพร้อมในการสอน						
4. ผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่สามารถสาธิตกิจกรรม บางอย่างให้ผู้เรียนดูได้						
5. ผู้สอนเข้าสอนไม่สม่ำเสมอและ ไม่ตรงต่อเวลา .						
6. ผู้สอน ไม่ให้ความเสมอภาคในการถ่ายทอด ความรู้ให้กับผู้เรียน						
7. ผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่มีความสามารถในการตัดสินใจ กีฬา						
8. คุณวุฒิของผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่เหมาะสม						
9. ระหว่างที่ผู้เรียนฝึกซ้อมแบบฝึกในวิชาพลศึกษา ผู้สอน ไม่ควบคุมดูแลและ ไม่ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน						
10. ผู้สอนไม่รับฟังความคิดเห็นและไม่ส่งเสริม ความคิดริเริ่มของผู้เรียน						

รายการ	ระดับปัญหา					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีปัญหา
11. จำนวนผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่พอเพียงกับจำนวนผู้เรียน						
12. การให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน						
13. การมีทัศนคติต่อตัวผู้สอนวิชาพลศึกษา						
14. ผู้สอนขาดความเชื่อมั่นในทางการสอนวิชาพลศึกษา						

ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.
2.
3.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวจันทบุรี วิชัยທະ
 เกิดวันที่ 3 เดือนธันวาคม พุทธศักราช 2505
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 175/9 หมู่ที่ 4 ต.รังสิต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12000
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน หัวหน้าแผนกกิจกรรมนักศึกษา
 สถานที่ทำงาน สำนักงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต ถนนพหลโยธิน อ.เมือง
 จ.ปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2524 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสามัคคี อ.เมือง จ.จันทบุรี
 พ.ศ. 2526 บก.ศ.สูง วิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา
 จากวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ต.บึงนาราง อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี
 พ.ศ. 2528 กศ.บ. วิชาเอกพลศึกษา วิชาโทเทคโนโลยีทางการศึกษา
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
 พ.ศ. 2535 กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

จันทบุรี วิชัยภัทตะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

มีนาคม 2536

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นอาจารย์ 17 คน นักศึกษา
557 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่าง 574 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธี
ทางสถิติ โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หลังจากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นชายวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทางพลศึกษา
2. นักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิง และชอบเรียนบาสเกตบอล แบดมินตัน และวอลเลย์บอล

3. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 3 ด้าน ดังนี้ อันดับแรก
ด้านการจัดบุคลากร อันดับสอง ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อันดับสาม
ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด 3 ด้าน ดังนี้
อันดับแรก ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อันดับสอง ด้านเนื้อหาวิชา และ
อันดับสาม ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน

4. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2 ด้าน ดังนี้ อันดับแรก
ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก อันดับสอง ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา มีปัญหา
อยู่ในระดับน้อยที่สุด 4 ด้าน ดังนี้ อันดับแรก ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
อันดับสอง ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน อันดับสาม ด้านจุดมุ่งหมายการเรียน
การสอน และอันดับสี่ ด้านการจัดบุคลากร

INSTRUCTION PROBLEMS OF PHYSICAL EDUCATION IN BANGKOK METROPOLIS
PRIVATE COLLEGES AND UNIVERSITIES

AN ABSTRACT

BY

CHANTABURI VICHAIKHANKA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

March 1993

The purpose of this study was to investigate the problem of teaching and learning physical education in Bangkok Metropolis private colleges and universities. The subjects of 574 was randomly sampled as 17 instructors and 557 students. The questionnaire was used to collect the data.

After the data were statistically treated, it was found that :

1. Most physical education instructors were men with the bechelor degree of physical education.

2. Most students taking the course of physical education were women who were interested in studying basketball, badminton and volleyball.

3. The physical education instructors expressed that the teaching and learning problems were ranked from the less three to the least three as follows.

- 3.1 Personnel.

- 3.2 Materials, buildings and facilities.

- 3.3 Measurement and evaluation.

- 3.4 Teaching methods and activities.

- 3.5 Content.

- 3.6 Objectives.

4. The students expressed that teaching and learning problems were ranked from the less two to the least four as follows :

- 4.1 Materials buildings, and facilities.

- 4.2 Content.

- 4.3 Teaching methods and activities.

4.4 Measurement and evaluation.

4.5 Objectives.

4.6 Personnel.